

nr.3-75

ca. 3kr

GATEAVISA

*

hus-
okkupasjon

*

alternativt
teater

*

intervju
med
GVD

*

fascister

✻

*

TEMA
MUSIKK:

*

hoola
bandoola,
band

*

roy
harper

*

edgar
broughton
band

✻

Husokkupasjon i Schøningsgate 32:

Som det har framgått av reportasjer i dagsavisene har 11 unge mennesker okkupert en stor boligård i Schøningsgate i Oslo. Bortsett fra naboskapet med den sterkt trafikerte Kirkeveien, må omgivelsene kalles idylliske - hager med sjeldne trær, bl. a. Hvis gårdeierne, entreprenørfirmaet Bauer&Bech får det som de vil, skal gården, som har ca. 40 rom, erstattet med et modernistisk hybelhus (32 leiligheter) i luksus-klassen.

Okkupantene understreker at den

generelle boligsituasjonen i Oslo er hovedgrunnen til aksjonen. Skal bolighaiene fortsette å håve inn penger mens andre er på desperat jakt etter et krypinn? NEI! sier de tre okkupantene vi snakka med - Per Bjarne Johnsen, Birgit Christensen og Runar Bakken.

Plakater utenfor døra i inngangen fra Jacob Aalls gate forteller oss at okkupantene vil kommunisere med lokalbefolkningen. Underskriftslistene er lange og fyldige. Inne i huset blir vi hjertelig mottatt av de tre,

som koker kaffe til oss.

-Betyr støtten fra Tschudi-Madsen i Arkitekturvernårets ledelse noe? spør vi nysgjerrig.

-Utvilsomt, siden han har et navn. Arkitekturvern er jo heller ikke uvesentlig i okkupasjonssammenheng. Bauer&Bech har uttalt at gården er i verre stand enn tidligere, men har bevisst utelatt at elektrisitetsanlegget er splittet nytt - dessuten har han kommet med direkte JUG angående antall rom.

Hovedgrunnen til okkupasjonen er boligspekuleringen i Oslo. For å bekjempe denne, fører bare direkte aksjon fram, sier okkupantene. Som Bauer sier: "De har tatt skjeen i sin egen hånd". Nettopp: -B&B har økonomiske interesser av at gården erklæres kondemnabel. Boligrådmannen har stort sett latt disse tinga gå igjennom på B&Bs premisser. Men som det heter på plakaten utenfor: "Det er andre som skal vurdere gårdens tilstand enn de som har økonomiske interesser av den".

Roar Wiik og Bjørg Ofstad fra Bystyret har besøkt okkupantene, og står på deres side. De stemte også mot rivning i Bystyret. (Så har da Wiik gjort noe bra på boligfronten, han også...).

-Bydelsutvalget?

-Vi har snakka med den tekniske konsulenten, han støtter oss. Muligens kommer der folk fra kommunen snart, rørleggere, elektrikere. Det er viktig å huske på at saken er et prestisjespørsmål for DNA - i kommunestyret har de stemt for rivning, de er redd for å tape ansikt i disse valgtider. Samtidig har de lagt fram en boligmelding. De er altså i et

samarbeidet hvis ikke kommunistene slutter med sine overgrep mot pressen, fagbe-

BOLIGSØKENDE

Okkupantene regner med å bli i bygården i Schønings gate en tid. (Foto: Knut Sævi.)

okku- perer Oslo-bygård

Ti boligsøkende okkuperte i går en gammel bygård i Schønings gate i Oslo. Gården som har stått tom i to år, eies av firmaet Bauer og Bech.

En representant for de ti, sier til VG, at de synes det er fullstendig meningsløst at en bygård som inneholder flere leiligheter skal stå ubeboet, mens avisspaltene er fulle av boligsøkende som ikke får noe sted å bo. Dette er en vakker gammel bygning med store, pene leiligheter som de ti nå har gått i gang med å vaske, for å gjøre dem trivelige.

Bare i gårdens første etasje bor det to mennesker. I følge en tal-kvinne for de ti - er disse to sagt opp og på jakt etter en ny bolig.

-Gården skal etter det vi hører, rives. Det prøver vi å få stoppet. Foreløpig har det ikke vist seg noen her, hverken fra Bauer og Bech eller fra myndighetene. Vi har imidlertid begynt å vaske og å dele ut leposedler til fortløpende. Vi har tatt med oss søvposer og regner med å bli her en stund. Det er noen nydelige leiligheter og ikke at ingen skal få bo her, - sier gruppen boligsøkende.

Israels

Is
sa
p

-Jeg el-
til noe fo-
hverken
avdelinge
bekjempe
trygghet
når det
betydelig

Det er
Yigal Allon
intervjuet
med et ut-
dentund
besøk i
Utenriks-

-De
ger vis
fullt i
litikk,
syn, i
en vis
forde
Her
strial
polit
den
hend
hele
lieak

Be

Det
kan t
manit
vank
avale
giske
tegn
kjens
tet a
re d
Yor
gev
to ti

Drapssiktet:

Så De på fjernsynet

DIREKTE AKSJON FØRER FRAM!

lite dilemma. Men AP-solidariteten ser vi ikke mye til- solidaritet skal jo helst utvises når det er vanskelig. -Hvordan vil dere karakterisere B&Bs planer?

-Uhyrlig. Der er overskudd på slike hus i Oslo. Dessuten er det et faktum at en svært liten prosentandel av de gamle beboerne får flytte inn i slike nye, dyre boliger.

Vi veit om enkelte som er blitt flytta til Vestli. En advokat ved navn Femoen har uttalt at de flyttede liker sin nye situasjon, men der er grunn til å tvile på det.. Femoen påstår at han driver veldedighet, og følte seg beåret fordi han fikk en krystallvase av en av de flyttede. Ja, Kissinger fikk jo fredsprisen.. var Femoenes reaksjon.

-Direkte aksjon er utradisjonelt.. hvordan kunne Majorstubefolkninga akseptere noe sånt?

-Stort sett alle forbipasserende er enig i aksjonen, men de føler seg maktesløse, vil liksom ikke innrømme at det går an å forandre på utviklinga. Vi vil gjerne påpeke at Boligfronten er bra å begynne med for å få folk til å åpne øya. Folk rundt omkring føler seg trua- det samme kan skje med deres leiegårder. I slike situasjoner kan forsvarskamp gjerne utvikles til en offensiv. Ja- en rar episode som vi må få med: Folk fra Anti-Kommunistisk Alliansen (nyfascister etc) kom opp i gangen og ropte "Her lukter dritt!" og "Ned med kommunistene"- alle her er forresten anarkister/frihetlige sosialister-men ved hjelp av dagligdagse ord fikk vi dem til å skjonne målene være. Naboer har forresten danna støttekomitee. Vi har også henvendt oss til barn for å få underskrifter- da rødmer de fordi de forstår...

-Kan dere ta inn andre folk på dette stadiet?

-Nei. Ikke før vi har fått en ordning med kommunen.

3 av okkupantene har inget sted å bo. -Sjølsgt har vi et lønnlig håp om å kunne etablere oss her og ta inn andre, sier de tre, men vi velger Schøningsgt. 32 fordi husets skjebne er et godt eksempel på bolighaienes

virksomhet. Vi vil prøve å ta rota på selskapet, avsløre andre sider av selskapets virksomhet.

Okkupantene ber oss understreke at det er livsviktig for deltakere i slike aksjoner å ha et personlig mål, og at samkjøring, enhetsfølelse i kollektiver er nødvendig.

-Men saken gjelder altså ikke bare bevaringen av denne gården. Derfor må vi fare varsomt fram, særlig med språkbruken. Revolusjonære slagord får vente.

-Kontakt med andre boligkampgrupper?

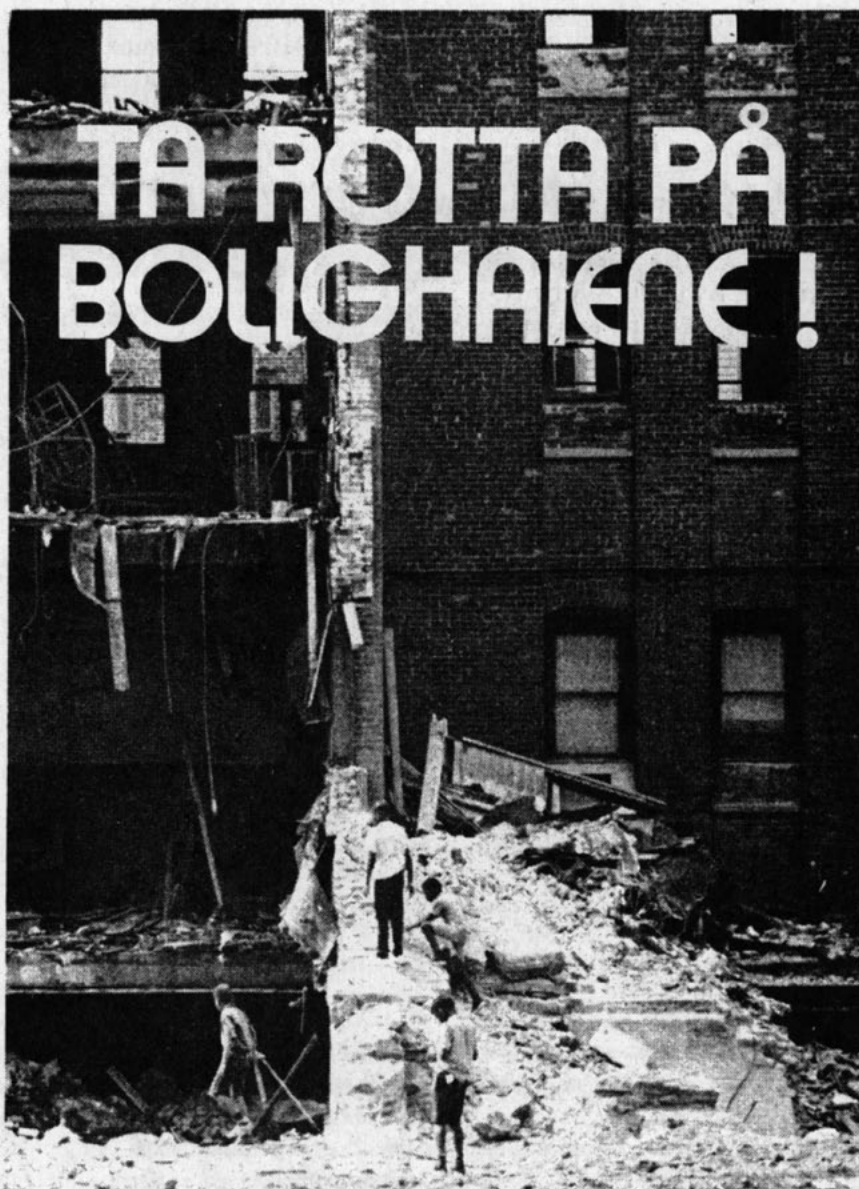
-Ja- bl. a. Bjølsen-okkupantene og endel herbergister som har tenkt å okkupere.

Sier Per-Bjarne, Birgit og Runar, som før vi stikker på kino leende forteller at de har skifta lås på inngangsdøra, og sendt en nøkkel til B&B...

*

Joda, der skjer andre ting på Majorstua enn Chateau Neuf-resolusjoner som ikke når ut til folket.

Reportasje: Arnstein Bjørkly/Dag Kongsvik

TA ROTTEN PÅ BOLIGHAIENE!

"Det er andre som skal vurdere om gården skal rives, enn de som har økonomiske fordeler av det!" ★

Nyfeminister "Feid Ut"!

AKP dominerer Kvinnefronten med en politikk som bl a går ut på å bekjempe kvinnegrupper som har en annen linje og ikke vil ledes av AKP. Ifølge AKP -avisa Røde Garde vil en " feie alt som heter feminisme ut av norsk kvinnebevegelse". I Bergen har kvinnefronter gått ut, bl a pga dette. Vi har fått en rapport om utkastelsen av nyfeministene fra Porsgrunns kvinnehus. Forfatteren vil være anonym, pga frykt for lokale ML-eres vrede.

8. mars 1974 åpnet landets første kvinnehus i Porsgrunn. Storgt. 183 ble felles samlingsted for nyfeminister og kvinnefronter i Grenland. Omtrent midt i april, et år etter offentliggjør Kvinnefronten en pressemelding der det går fram at de ikke ser det mulig å samarbeide med nyfeministene lenger, og dermed kaster dem på dør. (Fei dem ut.)

"Kvinnefronten prøver idag å stake opp ei riktig linje for kvinnekampen. Feminismen representerer fortsatt den vei som ikke vil føre fram. Feministene setter opp mannen som hovedfienden. Han og hans vesen må bekjempes. Sirene har tydelig vist at dette er tilfelle, og en ledende feminist i Norge, Bjørg Vik, har gjentatte ganger sagt blant annet i teaterstykket "2 akter for 5 kvinner" at det egentlige klasseskillet går mellom kvinne og mann. Alt for stor vekt blir lagt på det som har med kjønn å gjøre. Seksualitet får alt for stor plass."

Her må det sies at det virker direkte barnslig og svært urutinert å bruke en persons uttalelse i et teaterstykke skrevet av Bjørg Vik, mot nyfeministene i Porsgrunn. Derneft har ikke kvinnefronten forstått at "Feministen" er nyfeministenes offisielle organ, Sirene er et uavhengig tidssignal for kvinner og menn". A hevde at medsøstre er mannshatere forteller en del om søstersolidariteten og om å sette seg inn i sine "motstanderes" argumenter. Lenger er ikke Kvinnefronten kommet. Nei, nei.

Kvinnefronten hetset videre med at feministene hadde sabotert abortkampen og vært svært lite aktive innen annen form for kvinnekamp.

Nyfeministene svarte at de ved siden av å drevet bevisstgjøringsarbeid, hadde startet et prevensjonskontor, hatt en daghjemsaksjon, hadde drevet et kurs i kommunalkunnskap, laget en informativ utstilling om kvinnen sosialt og økonomisk. "Vi har hatt åpne møter om kvinnebevegelsens utvikling, abort og boligplanlegging, om barn og ungdoms rollemønster osv. For tiden har vi gående en temagruppe som arbeider med kurset, Kvinnen i oljenorge."

Vider beskyldte Kvinnefronten de samme personer for:

- 1 Å ville avvikle allmøtene.
- 2 Å være borgerlige og reaksjonære.
- 3 Å være mot sjølbestemt abort.
- 4 Å drive kommunisthets.

Ingen av punktene over medfører riktighet. Godt gjort?

Kvinnefronten har også vist en meget negativ holdning til feministbevegelsens oppbygging, som en nesten kan si er anarkistisk. Det er klart at oppbygginga er deres svakhet, og styrke. Det legges stor vekt på hver selvstendige gruppe og hvert enkelt individ. De har ingen sentral som sender ut ferdig-

sydde opplegg og argumenter til sine understilte i distriktene. (Jmfr. m-1 bevegelsen.)

Etter 5-6 forvirrede pressemeldinger (som ikke sa noe nytt) fra den samme etterhvert desperate organisasjon (feministene laget 2) rykket AKP inn og forsvarte sine partikolleger. Idag er det bare folk i Kvinnefronten og AKP (ml) som ikke mener at Kvinnefronten er en underorganisasjon av AKP. Alle deres pressemeldinger har vært preget av usakelig hets i god AKP-ånd. I Tønsberg sprakk Kvinnefronten da medlemmene nærmest ble tvunget til å gå i 1. faglig mai front tog.

Nyfeministene avsluttet presserunden med dette:

"Vi ser verdien av å samle oss om konkrete saker, forsøker hele tiden å være oppmerksom på faren for dirigering og dominans av enkeltpersoner og partipolitiske organisasjoner. Det understrekes at ledende feminist "ikke er vår uttrykksmåte. Vi utelukker avgjort ikke å føre denne kampen videre sammen med menn, men vi ønsker oss som likeverdige før vi samler oss til felles innsats for å bedre vårt samfunn. ... Vi må påta oss ansvar og plikter og forsøke å tilføre vårt samfunn det positive i vår kvinnekultur." Helt generelt kan en si at kvinnekampen taper på denne splittelsen, men det er også svært viktig å skille klart mellom disse fraksjonene. Kvinnefronten, består først og fremst av kvinner under utdanning som har lest sin Marx og Lenin, mens feministene rekrutteres av først og fremst modne kvinner fra alle sosiale lag, alle aldersgrupper er med og bare det er ikke verst.

14/4 ble feministene kastet ut av landets første Kvinnehus, idag er det et rent kommunistisk foretakende i. o. m. at røde Oktober også har inntatt gården.

Det er fullbrakt!

Kåre Virud- nå også som "fascist"

Aftenposten

Den siste tidas bråk omkring de forskjellige ny-fascistiske organisasjonene har gitt Aftenposten og VG, Schibsted-konsernets flaggskip og avfallsflåte, nytt drivstoff i kampen mot venstrefløyen (!)

Aftenposten burde ikke skrike så høyt opp om fascisme. I 30-åra hilste avisa fascistenes maktovertagelse på kontinentet med glede i lederspaltene. Holdningen til Nasjonal Samling og beslektede

strømninger i Norge var ullen.

Under krigen stilte Aftenposten seg til nazistenes disposisjon. Mens andre aviser ble tvunget til å stanse eller gjorde det frivillig, godtok Aftenposten å være et nazi-organ. Slik fikk avisa et stort forsprang på konkurrentene etter krigen. Schibsted- og Huitfeldt'ene la grunnen for sin rikdom og monopolstilling.

Nå, i 75, har avisa funnet ut at den progressive visesangeren Kåre

Virud er "ny-fascist": I Aftenposten 6. juni har signaturen "Skagg" (Stein Kagge- han med Skjeggjazzstubber i NRK) en merkelig artikkel der han betegner Bob Dylan/Jan Bojers "Ei ny tid er i emning" fra Viruds siste LP som en "ny-fascistisk kamp-sang":

Fortsettelse side 13.

«PRESSESLUSKER»

Aftenposten har lange tradisjoner i vulgær hets mot venstresida. Fra boka "RULLE FORTELLER" (Oktober) har vi sakset en artikkel Rudolf Nilsen skrev i 1925. Artikkelen heter PRESSESLUSKER og bakgrunnen er en usedvanlig sluskete "reportasje" i Aftenposten:

*

Journalistene i borgerpressen har vært meget fortørnet over at vi – arbeiderpressens journalister – undertiden har benevnt dem presseslusker og borgerskapets lakeier. De har ikke kunnet forstaa grunnen til at vi har brukt disse mindre ærbødige betegnelser. Det skal være mig en sand fornøielse ut fra et meget aktuelt tilfelle aa begynde denne vaar opfatning av hvad en borgerlig journalist kan være.

Aftenposten for tirsdag kveld inneholder en redaksjonell klubbeartikkel om Harald Klas – eller den beryktede og blodtørstige bolsjevikjøde, det fremmede snyltedyr, som den dannede redaktør behager aa uttrykke sig. Jeg tviler ikke paa at artikkelen vil vekke hjertelig bifall hos det publikum redaktør Diesen¹ i sine opriktige stunder henvender sig til, saa hjerteløs og osende av raattenskap er den. Det gjelder for ham med alle midler aa sværte Harald Klas mest mulig for aa faa ham utvist av landet.

I den hensikt undser han sik ikke engang for aa grave frem av Aftenpostens aadseldyngte et referat av meddomsrettssaken mot Klas, et referat hvori en petitjournalist har forlystet sin grisete fantasi med aa skrive ihop noen blanke løgner om et par av de unge kvinnelige vidner i saken. "Den ene av dem lot sig klappe baade her og der av den motbydelige bolsjevikjøde", heter det i dette referat, som er laget av en av Aftenposten's yngre journalister, stortingsreferenten hr. G u n d e r s e n. (Undertegnede refererte saken for Norges Kommunistblad).

Disse petitløgner har riktig vært noget for den gamle,

lystent savlende gris, redaktør Diesen. He, he – nu kommer de gamle argusdamer til aa kro sig av velvære over ikke aa være som en av disse! Her er navn og adresse paa de to unge arbeidersker, som lot sig klappe og som ikke vilde la sig edteste, la Klas faa med sig tine to veninder til Russland, ut med pakket!

Det er en bedrift verdig redaktøren av landets største høireavis (gasje 30 000 kroner om aaret) aa slaa sig til ridder paa bekostning av to sytten aar gamle arbeiderskers gode navn og rykte.

Svinet! ..

Men hr. journalist Gundersen, som for aa tekkes sin herre og mester og kanskje opnaa hurtigere avansement har laget de smussige løgner, vil kanskje herefter bedre forstaa hvad vi mener med en presseslusk og en borgerskapets lakei.

Rudolf Nilsen.

*

Mor til en av de unge arbeidersker, som bor paa Stabæk, var igaar opom vaar redaksjon og fortalte hvorledes hennes datter til stadighet har vært utsatt for chikanerier siden hr. Gundersens referat stod i Aftenpostens spalter første gang. Hun kan nesten ikke gaa utenfor døren uten aa bli plaget og chikanert paa alle mulige maater, og fra Moss og andre steder har der f.eks. blitt tilsendt henne kristelige traktater og brev med bønner om omvendelse for den fortapte sjel, som ikke vilde avlegge ed i retten.

Dette kan de to arbeidersker ikke finne sig i lenger. Munnen maa stoppes paa de dannede pressemenn i Aftenposten². Vi tillater oss derfor aa anmode alle de hederlige mennesker vi kan naa i denne by om aa yde et litet bidrag, for aa sette de unge piker istand til aa anlegge søksmaal mot Aftenposten for æresfornærmelse. De to har selv ikke raad til det.

alternativt teater

Som ved danningen av alle alternative strukturer, enten det gjelder samlivsformer, kollektiv, motkulturelle forlag eller annen kollektiv desentralisert aktivitet, --oppstår det naturlig en periode prega av problemer i møtet mellom det alternative forsøk og det etablerte.

Det å skape i teaterform har alltid vært prega av det det etablerte teater står for, sentrert som det er omkring det å tjene penger, ære, og annet matriale. Menneket i dette er blitt et instrument, bare ordet "skuespiller" er metta med en haug sprø forestillinger som kun tjener til å bryte ned det skapende.

I den seinere tid har det blitt en økende interesse for alternative teaterformer. Forskjellige grupper har forsøkt å lage alternativer til de etablerte borgerlige, uengasjerende og i stor grad fordummende teatre.

Vi har ikke mange alternative teatergrupper her i landet, grupper som ikke er avhengige av det de tradisjonelle dramatikere skriver, -- som eksperimenterer med former for spill og som forsøker å formidle ting som angår vanlige menneskers hverdag.

Tønsberg Alt. teater

En gruppe som det har vært skrevet før om her i avisa (nr. 3-74), er Tønsberg alternativteater, et teater som vel har eksistert i nærmere tre år nå og har vel ca. tjue aktive idag. De har oppført stykker som er ganske forskjellige; bl. a. av Ionesco, Holberg, + sjøllagde ting. De mener imidlertid at det ikke er hva du spiller, men hvordan du spiller det, som er viktig. De forandrer og tilpasser alt de spiller. Av de stykkene jeg har sett vil jeg spesielt nevne ett, som er norsk

og skrevet av Strian Sørli.

Det er kalt Eksperiment, og handler om et vitenskapelig forsøk utført på en mann, kommentert av en skuespiller.

Tønsberg alt. teater har drevet en enorm turnévirkosomhet rundt på Østlandet, på skoler i tettsteder og småbyer, men har hittil nesten unnådd Oslo. I mai var de imidlertid her, riktignok med bare to forestillinger (club 7 og høvikodden) med et stykke spilt på engelsk. (omtalt her).

T. A. T. arrangerte ifjor en teaterfestival, og en ny kommer nå, 3. -10. august, i Tønsberg. Det vil i år bli utvida aktivitet, med bl. a. med dramaworkshops om formiddagene, happenings, institusjonsbesøk og gateteater. Det er lagt opp endel tilbud, -- men de vil i år som ifjor bli opp til deltagerne selv å lage festival. Det vil

også bli flere forestillinger fra grupper også fra utlandet. "Greenwich young people" fra London, spiller en musikal basert på legenden om Kong Arthur, satt i samtidsperspektiv. De skal visstnok også bidra med dokketeater om formiddagene. Videre ventes grupper fra Jugoslavia, Italia og Skottland.

T. A. T.s egne folk vil i år oppføre Jeppe på Bjerget i en helt spesiell versjon.(!)

Det vil også i år bli konserter med diverse band, visstnok bl. a. Jonas Fjeld Bing Bang band.

Festivalen var ifjor lagt til slottsfjell i Tønsberg-forestillingene (og konsertene) blei holdt uten-dørs på en stor scene. Om det skjer 3-10 aug. veit jeg ikke, men ifjor var det slik at man kjøpte festivalpass relativt billig (ca. 30 kr.), og at man da hadde fri adgang til alle aktiviteter og konserter.

Nok om festivalen. Opplysninger kan fåes fra
TØNSBERG ALTERNATIV TEATER
Jac. Falchsvei 8
3100 Tønsberg

Av andre alternative teatergrupper kan vel nevnes Scene 7 i Club 7 i Oslo-de kaller seg eksperimentelle. Scene 7 har spilt stykker av forskjellig karakter- nok så mye av det man kaller absurd teater-Ionesco, Beckett, men også norske saker, dessuten en del mer tradisjonelle stykker, skrevet av f. eks. Bjørk hov, og også noen barnestykker. Stykkene om papegøyen Polly, Skinken Nøff og Rottene er et verdifullt bidrag til de ellers så få teater-tilbud for barn her i byen. Barnestykkene skal forresten spilles i de fleste av Oslos parker i sommer.

Videre har vi de mer politiske gruppene som her i Norge ennå ikke er særlig omfattende-vi har f. eks. ikke noe lignende Fria Pro Teatern i Sverige.

Enkelte politiske grupperinger har riktignok trommet sammen noe ved spesielle anledninger-dette da dessverre i den tradisjonelle slagord-

kamprop-stilen som er lite engasjerende. Et unntak er vel anarkistenes egen teatergruppe på 1ste mai...

DRAMA er et ord som vanligvis fremkaller assosiasjoner til teater, hvor man jo snakker om dramaer (som blir spilt).

Skapende drama, pedagogisk drama er en form for aktivitet som det i den 9-årige skolen og gymnas-et blir mer og mer av.

Hva er skapende drama? Noen har kanskje hørt om eller vært ut-satt for "Sensitivitetskurser", der arbeiderne blir oppdratt/trenet til å gjøre arbeidet mer effektivt ved hjelp av øvelser som kan minne om øvelser som blir brukt i drama. Det som gjøres i skolen er at man

ved hjelp av dramaøvelser-skapende aktivitet skal forsøke å utvikle elevenes skapende evne. I kontaktøvelser og ved skapende kollektiv opplevelse

kommer man (forhåpentligvis) i sterkere kontakt med hverandre opplever hverandre på en mer følsom og nær måte.

I et par tre år har det vært et åpent drama-"verksted" på Forsøks-gymnas i Oslo. Der kan hvem som helst komme og drive med drama-teater en gang i uka. Det er ingen faste ledere, og man står fritt til å drive med det en vil.

Intresserte kan henvende seg til Landslaget Drama i skolen, Forsøks-gym., DE arrangerer av og til også kurser.

Her følger to skrevne inntrykk fra to teaterstykker spilt av alternative teatre i Norge og Danmark.

"The Tiger"

Høvikodden i begynnelsen av mai, vi kom litt seint-- (Hvorfor man ikke, siden det var så få i lokalet, ville vente til det kom flere (oss) skjønner man godt når man har sett Høvikodden og kjent dens akk så presise og kalde atmosfære.)

Mens en fyr på scenen spilte Dylan's "When the ship comes in", følte vi oss fram til stolene.

Den syngende satt på scenen, spilte gitar mens lysbilder sto i ansikt et nå ham, og på lerretet bak ham. Et skittent lerret som etterhvert blei vegger rundt en stol med ei middelklassefrue på + en 27-årig mann som etterhvert åpenbarer for oss hele spekteret av hemma menneskelighet. Han har tatt med seg dama hjem og skal, tror vi i begynnelsen kun (?) voldta henne.

Stykket inneholdt enormt mange fine ting – egentlig handlet det vel om menneskers forhold til hverandre. Hele det syke sosiale mønster og vår tids autoritetsdyrkelse pluss autoritetsmakt (og resultatene av dette forholdet kjønnene imellom) er noe av det jeg kan si blei beskrevet i stykket.

Det var svært lite folk på Høvik –etterhvert gikk også noen tydelig skremte mødre med barn. (Stykket gikk endel på seksualitet.) Men jeg tror at de som så stykket fikk satt i gang ting i seg.

Igjennom hele handlingen har de to personene, den Nietzsche-lesende, universitets-mislykka og meget nervøse fyren og den pene fruen, – en kamp mellom hverandre som hver dag forekommer i enhver diskusjon, – om hvem som har flest ord, – og som kan bruke dem imot den andre osv. Under slike diskusjoner skjer det

også at man glemmer de strenge rollene og opptas i det som egentlig skjer, –av hverandre, og hverandres problemer. Dette skjer også her i en nydelig scene hvor de to på en utrolig måte ved hjelp av hverandre mimer hele det sosiale by-kaos

de begge lever i. På trikken fram og tilbake, – folk som bare preiker "babbel", – det kontaktløse pjatt som vi prøver å kommunisere ved hjelp av. Vidre inneholdt stykket en scene som var ganske typisk for innholdet, hvor de to kommer i krangel om et regnestykke, hvor man prøver hverandre i gangetabellen.

Stykket var ialt enormt direkte i formen, alt foregikk i et kjø, med handling hele tida, – noe som jeg tror virket aktivt på de som så på. Hele stykket endte med at dama gikk og begge blei etterlatt med et positivt tenkende hos dem-, det samme tror jeg skjedde med de som så på.

POSTHUS •TEATRET•

Vår oppgave er å servere bomber, noen med fresende lunter, andre pakket inn i pent papir. JEG ER ET STYKKE TYGGEGUMMI Alternativteatrene har hatt en enorm utvikling i Danmark de siste 5 årene. Flesteparten har i motsetning til den alternative bevegelsen i Norge, henvendt seg til barn. MEN dessverre er mye av det svært dårlig. Man leker med barn, eller når det blir riktig ille, så moraliserer man. Slikt er ikke teater. For ungdommen er det enda verre: det som finnes for dem er så hyperintellektuelt at den store massen av ungdom trekker seg vekk. Man kommer ikke i kontakt med unge mennesker ved å la mennesker fødes og dø på en liten amfi-scene. HERR VLADIMIR... DET ER MEG.

Posthus-Teatret har besøkt OSLO. To 100% vellykkede forestillinger ga de oss nordmenn, før de vendte nesa mot EEC-HØLET.

MITT LIV MED TARZAN, OVERSØSTER PÅ TANZANIAS RØDEKORS-HOSPITAL forteller...

Carsten er leder for teater-gruppa, som ble unnfanget for vel 4 år siden. Tro nå ikke det var noe simsalabim eget teater stor suksess etc. To harde år tok det før den gamle

vin-kjelleren ble til det den er idag (hvordan det ser ut idag vet jeg ikke) Alt arbeid ble utført av 4 unge skuespillere, som i kraft av sin interesse for å nå fram til unge mennesker, bit for bit, satte sammen det som idag er Posthus-Teatret.

Til tross for de mange legater og støtte-ordninger som gis danske kunstnere, klarte den danske stat på en meget elegant måte å unngå å støtte P T. Hadde det ikke vært for de mange teaterkåte småkapitalistene ville ikke Posthus-Teatret kunne servere de bombene de serverer i dag. Oppskriften på hvordan man bygger et tetaer, når man har lokaler, men ingen penger, kan man få ved henvendelse til Gateavisa. Merk konv. "Teater uten penger". Nok om det.

FANTA BRUSER MER OG SMAKER MINDRE.....

Jean-Michel Riebes er navnet på den gale anarkisten som har ansvar for stykket PT viste i Oslo: Boligsituasjonen i Paris var vinteren 69/70 meget prekær. Og vår kjære venn skrev stykket uten tak over hodet. Pålitelige rykter kan fortelle at han heller ikke hadde noen hatt på hodet, da han hadde innredet sin eneste og meget utslitte bowlerhatt til en liten, kald, men koselig hybel-leilighet.

Andre rykter kan fortelle at han (fortsettelse vinteren 69/70) iført en Tarzan-bukse og en gammel skrivemaskin, skremte livet av 3 gamle løver.

ET UR SOM SIER TIKK TAKK selv takk.

Galskapen- humoren og hans barn, minner ikke så lite om arbeidet til to av våre hjemlige anarkister. Hvem? Jo, Arnstein Bjørkly og den store Tor Åge Bringsværd. Og det sier ganske mye, ikke sant?

Vi i G. A. er sterkt interesserte i og komme i kontakt med folk som driver/ har lyst til å drive med alternative teaterformer – starte grupper osv., spesielt her i Oslo.

Himmelsk Interview

Sin vane tro, altnærværende og allmechtig, ga herr Gud oss nylig en pressekonferanse i et av de beste rommene i hans rosa himmelslott, på en meget velbrukt trone. Vi traff ham i et av hans bedre øyeblikk.

SPØRSMÅL: Hvordan forklarer De deres lange fravær?

GUD: La oss ikke bekymre oss. Noen glemmer desto mer.....

S: Hvor mange er dere?

G: Et godt spørsmål. La oss si tilstrekkelig mange.

S: Lever dere i kollektiv?

G: Vi har hvert vårt rom.

S: Hvordan ordner dere det på det seksuelle planet?

G: Å, De vet, i min alder.... Jeg har forlenget hengitt meg til kikkermentaliteten. Mitt øye ser alt.

S: Hvem representerer den sanne kristendommen på det norske storting? Hauglin eller Korvald?

G: Jeg synes Bergfrid Fjose er søt.

S: Ja, men rent ideologisk?

G: Sigurd Allern er desverre ikke på stortinget, men.....

S: Ser De noen historisk linje fra Martin Luther til Per Lønning?

G: Ja, desverre....

En fotograf: Får vi lov til å avbilde Dem?

G: Ja selvfølgelig. Jeg elsker det. Vil De ha mer lys?

En tysk fotograf: Ja, mehr licht bitte.

(Solen stiger litt)

S: Synes De det var riktig av Hedningesamfunnet å offentliggjøre opplysningene om djevleutdrivelsen?

G: Nei- og Dagbladet er ikke min yndlingsavis, men jeg leser stadig vekk "noen som passer for meg".

S: Hvem sympatiserer De med i striden mellom Levi Fragell og Oslo Pinsemenighet, representert ved Morgan Kornmo?

G: Kjenner ikke til noen Morgan Kornmo. Morgan Kane, derimot...

S: Og dualismen, da, hva gjør De med den?

G: Den er svært sjenerende. Jeg avskyr den, jeg har en hellig redsel for den, den truer med å dele meg i to. Ikke snakk til meg mer om dette faenskapet! (Han er meget irritert. Han hengir seg til regn.) -Jævli størt, esse.

- Trykket stillhet i salen som ved enhver mindre katastrofe.

S: Hvorfor har De vært så streng mot Deres sønn?

G: Igjen denne usannferdige historien! Det var ham som ville dit, ikke meg som sendte ham. Det kan være det samme. Hvem tar dere Meg for?

S: Medfører ryktene om Deres sønns tilbakekomst riktighet?

G: Jeg vet ikke. Personlig synes jeg han flyr for mye! Siste gang kom han tilbake i en sørgelig tilstand! Moren hans var virkelig forbanna. Og et så godt oppdratt barn barn.....!

S: Kan De forklare den Hellige Treenighet?

G: Å, det er mitt største hit. Det er ganske enkelt, det hele - dere tar to appelsiner- dere kutter dem i to, det blir fire halve. Dere spiser én, og dere har tre igjen. Så enkelt er det. Et barn kunne forstå det!

S: Og attpå til veldig logisk! Hva er Deres yndlingsinkarnasjon?

G: Sommerfugl-larven. Den blir omdannet til sommerfugl, så da må jeg alltid skynde meg, og det irriterer mine kostymemakere noe jævlig!! (Han ler fra langt nede i halsen. Trykket stillhet i salen, som ved enhver tvilsom himmelsk vits.)

S: Kan man nå Dem ved hjelp av rusmiddler?

G: Nei, derimot kan man komme til Viktoria Terrasse uten vanskeligheter.

S: Hva var Deres yndlingstripp under skapelsen?

G: Jeg likte godt å skape Eva. Dere skulle sett hodet til Adam i det øyeblikket han sto opp!

En annen ting jeg er stolt av er fluesoppen. Den er et merkelig middel jeg fant på for å presentere meg for menneskenes indre. Det er sprøtt mye rart som foregår der inne. Det morer meg å høre alle de tåpelige teoriene en har funnet på for å forklare min eksistens. De har absolutt null verdi.

S: Mange spør seg alvorlig om Deres motivasjoner. Hva har De å si til det?

G:

Ingen flere spørsmål.

Exit:Gud.

For lots of people Itch is like the magic mushroom - it blows your mind. We want it to stay like that. Don't let Itch get boring, send us exciting things to print - letters, photos, articles and drawings. Forget your homework and write now!

Det er ikke alle bladfiller i de "vestlige demokratier" som nyter like godt av den borgelige statens "undertrykkende forståelsesfullhet" som Gate-avisa.

Et eksempel er det New Zealandske "ITCH". Våre faste lesere husker sikkert artikkelen i "Gateavisa" der en australsk lærer fortalte om hvordan hun ga barna seksualopplysning på en bra måte. ITCH trykket også denne artikkelen, sammen med en god del an-

net stoff om samme emne. Det gikk ikke særlig bra. ITCH er et blad som henvender seg hovedsakelig til skoleelever, og radikal politikk og fri sex var ikke emner som skolemyndighetene ønsket at barna skulle få kjennskap til. Derfor ble ITCH beslaglagt, folk som solgte det utvist fra skolene og utgiverne arrestert. Saken kom opp for The Indecent Publications Tribunal, en offentlig domstol som skal sørge for at alle aviser og tidsskrifter har tilstrekkelig høyverdig moralsk innhold. Om artikkelen som Gateavisa trykket sier tribunalet: "artikkelen legger vekt på lærerinnens seksuelle gleder. Spenningen ved å legge dem åpent fram gir intet rom for en ansvarlig seksuell veiledning til barna.... Seksualopplysning bør fremføres i en tone passende for mangfoldet ved menneskenes

NAZI-BOMBER

Undergrunnspressa i USA er vant til å bli motarbeida av alle slags krefter: domstoler, næringsliv, politi, statsadvokater, postvesen, avisdistributører/selgere, fengselsvesen... Grunnene kan være provoserende reportasjer, nakenbilder, offentliggjørelse av kommunikeer fra "revolusjonære" voldelige grupper og fotoer av sivile politifolk, salg av "umoralske tegneserier" osv. Fanger blir ofte nekta å lese undergrunnsblader. Dokumenter som nylig er frigitt viser at FBI i sitt arbeid for å knuse venstresida i USA har brukt ei lang rekke metoder mot Alternative Press Syndicate: brevåpning, overvåkning av kontoret, registrering av bankkontoer, kredittkort, telefonsamtaler, skattekort m.m..

Etter to avslørende artikler om "Milwaukee taktiske politistyrke" og nazister

i Milwaukee tidligere i år, prøvde brannstiftere å ødelegge APS-avisa BUGLE AMERICAN. I en av artiklene uttalte lederen for Jewish War Veterans at selv om han merket fascistiske tendenser over hele landet, var Milwaukee stedet der dette var tydeligst.

Brannstiftingsforsøket var ikke helt vellykka. Eksplosjonen og brannen drepte nesten 6 personer (inkludert et 20 måneders gammelt barn) som bodde i huset, men det eneste offeret blei en hund. Halve bygningen brant ned; dermed gikk mesteparten av redaksjonsmedlemmenes eiendeler og utstyret som trengs for å lage ei avis, tapt. Ifølge brannsjefen er det ingen tvil om at brannen var påsatt.

Bugle American er imidlertid ikke stoppa. Et nytt nummer, med brannstiftinga som hovedoppslag, blei produsert fra et midlertidig tilholdssted i nærheten, og avisa håper å kunne overleve hvis den får hjelp og støtte.

POLITI-RAZZIA

Klokka halv sju om morran den 12. april blei kontoret til Stampa Alternativa, organisasjonen av italienske alternativaviser, gjennomført av folk fra anti-gerilja-politiet. Åtte politifolk så gjennom alle dokumentene til Stampa Alternativa i over 8 timer under påskudd av å etterforske kidnappinga av dommer Di Gennaro, som blei utført av den såkalte Nuclei Armati Proletari (ei gruppe med provokatører som ikke har noe med venstresida å gjøre). Marcello Baraghini, redaktør for S.A., blei også anklaga for "kriminell medvirkning i kidnapping".

Meninga med denne overlagte provokasjonen er et angrep på alle venstre- og antiestablishment-bevegelser, foran de nær forestående valga i Italia.

Fra Stampa Alternativa Newsletter

seksuelle erfaringer og privatlivet som vanligvis forbindes med dem...

Om bladet generelt sier tribunalet: "... tilfredsstillende av nysgjerrighet og rådgivning på et vulgært fysisk plan er den viktigste målsetningen... barn blir fortalt at de skal "utforske alle typer forhold samme hva samfunnet sier"... vulgært språk gjennomtrenger artiklen..."

"Lovens viktigste formål", sier tribunalet i sin slutterklæring, "er å beskytte unge mennesker fra forurensning ved nedrektlig litteratur... det støtende ved denne publikasjonen og dens evne til å skade går helt klart videre enn dens åpenlyse fornærmelse av sømmelighet og god smak. Denne publikasjonen reduserer menneskelig seksualitet til en impuls som må følges samme hvor den fører og fremsetter denne påstanden for barn. Folkets beste krever at slik åpen uansvarlighet blir holdt tilbake... Tribunalet erklærer dette nummeret for usømmelig."

"De kaller oss barn når de tar rettighetene ifra oss", skriver redaksjonen i ITCH, "men de sier vi er farlige når vi står i retten. De vil at vi skal stå i retten og skyldes urettdepartementet så mye penger at vi ikke lenger kan utgi ITCH."

Under trykker vi et brev som sier litt om hva ITCH er og folkene som lagde det gjør nå:

Kjære bra folk i Gateavisa

Det er et år siden vi fikk bladet deres. Jeg håper at alt går bra fremdeles og at

det dere holder på med gjør dere lykkelike. Vedlagt er et eksemplar av ITCH 49 (det er bare det tredje nummeret, vi kalte det nr 49 for å forvirre politibyråkratiet og Indecent Publications Tribunal'et).

Vi begynte på dette nummeret før jul i 73, og det ble solgt i februar, som er begynnelsen på skoleåret. Vi var bare seks stykker som jobbet med det og vi måtte gjøre alt sammen selv, også trykkingen (ingen trykker ville ha noe å gjøre med et blad som ITCH). Det var en enorm jobb. Det største problemet ved å lage et skoleblad som dette er distribusjonen. De fleste barn er alt for redde for skolemyndighetene til å ta risken på å selge det, selv om mange virkelig liker det. Så etter at vi var ferdig med trykkingen, leide vi en bil og reiste rundt om i landet og solgte bladet på skolene. Vi gikk inn i skolene og snakket med barna og fikk lærerne forbanna. Nesten alle skolene tilkalte politiet, men vi klarte å reise rundt på skolene og unngikk politiet i to uker. Til slutt ble vi arrestert og måtte avbryte salgsturneen. Dette skulle gi deg en anelse om hvordan vi solgte det siste ITCHet. Etter dette har politiet stadig plaget oss, og både dette og det forrige ITCHet ble forbudt.

Det vi forsøkte å gjøre med ITCH var å bruke det til å møte unge mennesker som ikke liker livet de fører, men som ikke kan se noen vei ut. Vi ville ikke bare være et bra blad, vi ville være en hjelp for folk som vil forandre seg selv.

Høye mål som krevde mye arbeid fra vår side. På slutten av salgsturneen vår, var vi så trette og lei av alt hatet og frykten som vi støtte på at vi trengte å hvile og å se og føle litt skjønnhet og forsøke å finne noe håp for fremtiden. Nå bor vi på en liten gård og bruker alle våre krefter på å lære å leve på den måten - lære å klare seg uten hele den bedrime plastikkverdenen - den være seg kapitalistisk eller marxistisk.

Vi har fått mange brev fra folk om ITCH, og vi har skrevet mange lange og grundige brev tilbake. Men det er vanskelig å inspirere folk til å forsøke nye ting gjennom et brev. De fleste endte slik at det var lite annet å skrive enn "fortsett å lev i din verden, eller prøv vår".

På grunn av dette og annet er det slutt for ITCH. Vi har ikke gitt opp forsøket på å forandre folk, vi har bare stoppet for å hvile, se hva vi har oppnådd og finne ut hva vi skal gjøre i fremtiden.

Vi har ikke noe av det første nummeret av ITCH igjen. De siste ble tatt av politiet da de fant gården vår og hadde razzia her for noen måneder siden. Dere kan trykke hva dere vil fra ITCH, send oss et eksemplar av det dere trykker fra nr 2, og hvis en av dere skriver lett på engelsk så fortell oss litt om dere selv og hva dere tenker. Det er fint å vite at andre forsøker.

Vår kjærlighet til dere alle, Mike.

**SLIK
utgir man
en BOK!!**

Joda, jeg skal bekrefte antagelsen: Det er en jævla fin følelse å ha sin første bok ute på markedet. Å vite at heftet/boka har sjansen til å nå flere enn ei vanlig diktsamling utgitt av Gyldenhoug, sjøl om den ikke selges i vanlige bokhandler. Hvorfor? Jo, fordi de alternative litteraturforlagene tar sjansen på å konfrontere publikum med sine produkter der hvor kulturen skapes - på gata, på festivaler, der hvor folk møtes.

Jeg er nok ikke den rette person til å dømme om Lapskaus er "god" eller "dårlig" i litterær eller funksjonell forstand. Uten blygsel vil jeg trekke fram ei udiskutabel positiv side ved den: Forfatteren har vært gjennom alle ledd i produksjonen, bortsett fra trykkinga, dvs: Skrivning, setting/korrektur, breiting, stifting og skjæring. Siden Lapskaus var et soloprodukt (i motsetning til gruppeboka "Motklang"), var jeg aleine om de tre første prosessene (minus omslaget). Den klassiske forfatterrollen som den en-somme steppeulv aleine i sitt mørke kammer (m/ stearinlys, en skvett rødvin & en tørket pariserloff) har også jeg sverma for - men nå skjønner jeg at dette forfatterbildet passer best for dem som opphøyer effektiviteten som samfunnsnorm og samtidig har råd til å prise "pittoreske" ghettoer. Et av hovedmålene for et framtidig frihetlig kommunistisk samfunn må være opphevinga av skillet mellom åndelig og fysisk arbeid.

Lay-out

Da jeg ikke har setting/layout som fag, er der en del som kan utsettes på Lapskaus i så måte. Enkelte irriterende settefeil (NACHMUSIK i stedet for NACHTMUSIK), fraværet av tilnærmet høyremarg på enkelte av sidene. Men man lærer jo av sine feil. Korrekturarbeid er gudsjammerlig kjedelig, spesielt med de midler jeg hadde til disposisjon, derfor lot jeg enkelte ord stå som de var,

om ikke sammenhengen gjorde feilene helt uforståelige. Verre er at ei halv side av novella "Forelesning" falt ut, men det hadde ikke noen katastrofal virkning, tross alt. At ånden har en materiell basis, viser det faktum at galt skrevet for-bokstav i enkelte ord har gitt meg ideer til nye, mer treffende uttrykk, i stedet for å trekke fram korrekturlakken. Nåvel - jeg har samlet mye verdifull erfaring til de tekniske delene av min kommende romanproduksjon "Jakten på Lucifers Fjær."

Penger

LAPSKAUS kostet ca 1100 kroner å framstille, da holder jeg de mange arbeidstimerne med setting o. l. utenfor. 44 sider. 4 kroner koster den. En VARE, med andre ord, men samtidig en ANTI-VARE. INNHOLDSMESSIG i form av et oppgjør med vareskuespillet, ØKONOMISK fordi prisen (og Frustras vedtekter) ikke tar sikte på profittakkumulering. Overskuddet (max. ca 2000 kroner), går delvis til forfatteren sjøl. Målet må være å gjøre motkulturen til en arbeidsform/et levebrød, ellers vil man lett komme til å søke gyldendølske beitemarker før 30-årsalderen. Et slikt overskudd vil øfte gå med til produksjonen av neste bok. Dessuten har Frustra gjennomført den ordningen at 10 % av overskuddet går til "Frustrakassa", som foruten å dekke driftsutgifter også skal kunne yte lån til forfatterne.

Siden omslaget til LAPSKAUS er Inge-Lises (solide) verk, får hun en del av overskuddet. Ellers er arbeidet basert på gjensidig hjelp. Arbeidet med gruppeboka MOTKLING burde vært et strålende eksempel på realiseringa av dette prinsippet, men dessverre led arbeidet med denne boka av ei rekke barnesykdommer, ikke minst frustrasjon over mangel på tekniske hjelpemidler (samlemaskin etc.)

90 000 ark ER mye. Men et sted må man da begynne.

Oktober & Pax

AKP'ere har ofte framhevet partiforlaget Oktober som et eksempel til etterfølgelse. Forlaget opererer innenfor kapitalismens rammer, og gir riktignok forfatterne høye honorarer. Sammenlignet med PAX, der en stor del av betalingen til de skrivende skjer i form av bøker, har Oktober nådd langt på dette feltet. Men de gryende alternativforlagene peker lenger framover. Prispolitikken er en ting. Oktobers diktantologi (ca 200 sider) kostet 38.50, mens Motklang (*178 sider) kostet en fønner. Kunstig billig, men en nødvendig salgsstimulans på dette stadiet. En 10'er vil vel være en passende pris på bøker av Motklangs størrelse, forutsatt at papirprisen ikke stiger enormt. De 14 bidragsyterne i boka har hittil tjent ca 400 kroner hver (gjennomsnitt), i tillegg kommer royalties fra staten. Blåøyd idealisme?

ML-erer hevder at prinsippet om gjensidig hjelp er synonymt med "utbytting av arbeidskraft". For noe tøv! Store deler av Oktobers distribusjon skjer på idealistisk dugnadsbasis. Frustra lønner alltid sine medhjelpere med bøker. I tillegg innkjøp til bibliotekene (Motklang), vil alle som har vært implisert i produksjonen være med på å dele overskuddet, etter en fordelingsnøkkel som sidestiller skrivning med innbinding, med unntak for de forfatterne som er forhindret fra å være med på den praktiske delen.

Distribusjon

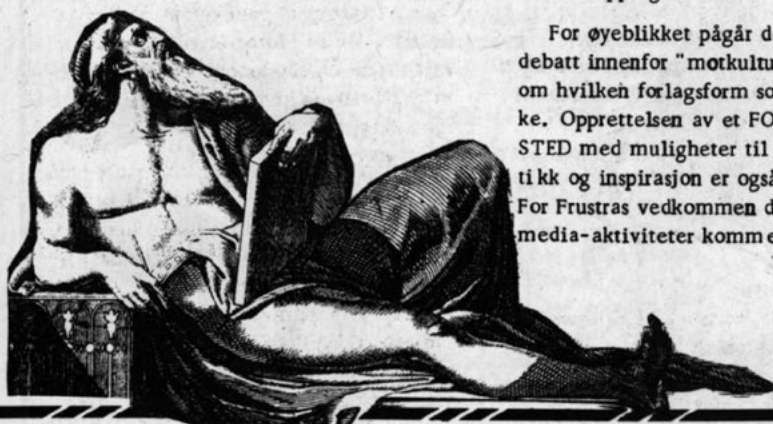
DISTRIBUSJONEN er Frustras og hele alternativlitteraturens akilleshæl. Hittil har vi primært satset på gate- og festivalstands. Men skal alternativlitteraturen bli mer enn et Oslo/ungdomsfenomen, må vi ha et skikkelig landsomfattende nett, som omfatter såvel bokkafeer/lokale kiosker som abonnenter. Dette nett er i ferd med å bli dannet pga. Den Alternative Bokklubben (se annet sted i avisa). Utendørsstands er sjølsagt det ideelle, men den norske Kong Vinter er ikke spesielt glad i Gyldenhougs utfordrere. Helt fett ville det være å overta lokale kiosker, som Narvesen har utkonkurrert. Gi oss tips!

Fortsettes på
neste side.

FRUSTRAS EGENART overfor andre grasrotforlag består i det PERSONLIGE preget. Forlaget drives av 3 personer, men i framtida vil nok flere bli tilknyttet. Men vi ønsker ikke å bli noen SENTRAL for alternativlitteratur. Vi mottar stadig manus fra fjernt og nær, folk som vil vi skal sette/trykke tingene deres. Disse manuskriptene blir returnerte. Hvorfor ikke gi ut på eget forlag, eller slå deg sammen med andre der du bor? Slik hindrer man Oslo-sentralisering. Nord-Norsk Forfatterlag er et skritt i riktig retning, men desentraliseringsprosessen må gå videre. **MANGFOLD GIR STYRKE!**

Og forfatterspirer som driter i Gylden-dal/og/eller blir refusert av de mysende konsulentene, kan jo bruke Forlaget for Flere, som i produksjonssammenheng har

AFTENPOSTEN

FORTSETTELSE FRA SIDE 5.

Fyren har hengt seg opp i uttrykket "Ei ny tid", som ligner på Quislings betegnelse for fascistenes "tusenårsrike"... videre linjer som "dynamitt ligger under hver demning" og "vi har liggi lenge i trening". Slikt må jo være Baader-Meinhofsypatisører/fascisters verk! ???

Om artikkelen er fleip eller alvor, så er den i alle fall råtten i sin borg-erlige hjelpeløshet. Ganske typisk mener "Skagg" at myndighetene bør avgjøre hvem som er fascister..

Høyborgerlig humor er like råtten som høyborgerlig tortur. Aftenpost-en burde heller granske sjela si i løyndom

Arnstein.

PS: Viruds Lp er anmeldt på midtsidene.

*

mange likheter med et etablert forlag, men som skiller seg fra dem ved å la alle med litt gryn få slippe til, så langt kapasiteten rekker. At dette forlaget har trukket seg tilbake i en slags navlebeskuende sjøtilfredshet, det får bli deres egen sak.

Oversettelser

Frustras medlemmer har frihet til å gi ut hva som helst, innenfor en sjølsagt anti-kapitalistisk ramme. I tillegg vil vi fortsette med å presentere revolusjonære/revolusjonerende utenlandske forfattere som av mange årsaker er blitt stemoderlig behandlet av norske forlag. Særlig er anglo-amerikanske beat-poeter (Henri, McGough, Ginsberg) aktuelle - Adrian Henris "Ved middagstider i natt" kommer nå i 3. opplag.

For øyeblikket pågår det en interessant debatt innenfor "møtkulturelle" kretser om hvilken forlagsform som er å foretrekke. Opprettelsen av et FORFATTERVERKSTED med muligheter til gjensidig kritikk og inspirasjon er også på trappene. For Frustras vedkommen de vil multimedia-aktiviteter komme til å få en sta-

dig større plass. FRUSTRA-FILM er faktisk opprettet, flere manuskripter er under utarbeidelse, og resultatene vil foreligge utpå høsten.

Oj: Dette ble mye på en gang. Håper dere bidrar til å gjødsle Frustraplanten ved å kjøpe "Lapskaus" og Lasse/Inge-Lises "Veksling" (dikt&fotos) som kommer utpå sommeren. Og send oss for all del kritikk, ideer, kokosboller & samlemaskiner.

NB: Fra nr. 4 vil også Futurums poesi-blad "Fridikt" bringe debatt om alternativlitteratur. Skriv til oss!

AKTUELLE ADRESSER:

Dikt&Datt, Akersgt. 73A, Oslo 1
Forlaget for Flere, box 20, Bogerud, Oslo 6

Forlaget Frustra, box 138, Blindern, Oslo 3

Nøstegaten Arbeidskollektiv, (de trykker ting for hyggelige mennesker)
Nøstegaten 16, 5000 Bergen

I Sverige:

Poesiforlaget/tidsskriftet Feber,
Söderarmsvägen 54,
121 54 Joanneshov
(abonnement på Feber: 20 kr)

Litteraturpendeln:
Cederburgsgatan 6, 41255 Göteborg
(abonnement: 15 kr (4 nr))

10 MINUTTER...

FORTSETTELSE FRA SIDE 27.

Ansiktet til den gamle kvinne hadde forandret seg merkbart. Hun virket ikke lenger berørt av å snakke med to nakne menn, som noen få øyeblikk før hadde prøvd å kvele henne.

"Klarer du dette?", spurte jeg.

"Hva?"

"En telefonsamtale hver dag", sa sakføreren min. "Bare fortell om det du har sett." Han klappet henne på skuldrene. "Ikke bry deg hvis du ikke får det til å stemme. Det blir vårt problem."

Hun smilte. "Betalet dere for det?"

"Du har faen så rett", sa jeg. "Men sier du noengang noe om dette til noen, raser du inn i fengsel for resten av livet."

*

Vi kan opplyse om at alt Hunter Thompson skriver ikke er like utfrika som dette. I forbindelse med Watergate-saka skrev han f. eks. i Rolling Stone glimrende om gestapo-mentaliteten som preget Nixon-banden.

Seksuell

opplysning

I Oslo har Sosialistiske legers forening en klinikk for seksuell opplysning. Hvis du trenger råd, eller hjelp om samlivsproblemer, prevensjon, abort, kjønnssjukdommer etc., kan du henvende deg dit uten å få unnvikende svar og moralpreik. Graviditetstester blir utført raskt og gratis.

Kontoret er i Herslebsgt. 6, ei sidegt. til Trondheimsvn. på Grønnerløkka (tlf. 37 51 44). Du kommer dit med bl. a. trikk nr. 1 og nr. 7. Kontoret er åpent mandag-torsdag fra klokka fire. Det er ikke timebestilling, så du må være tidlig ute og være forberdt på å måtte vente lenge. Bor du utenbys lønner det seg å skrive eller ringe på forhånd.

En del folk har skrevet og bedt oss trykke en oversikt over festivaler rundt omkring. Vi har gjort vårt beste for å få tak i opplysninger om festivaler, og hva som ellers skjer i sommer, både i Norge og andre steder. Vi har sikkert gått glipp av noen, men denne lista skulle være noenlunde dekkende:

JUNI:

NORGE: Kongsberg Jazzfestival blir holdt den 25-29 juni, og der kommer bl. a.: Don Cherry, Charlie Mingus (istedet for Roland Kirk) og en rekke solide norske grupper.

FESTIVALER

Flere informasjonen kan fåes fra Jazz Evidence eller Foreningen Ny Musikk (de som arrangerer det). Denne festivalen har forrester støtte av Kirke og Undervisningsdept., men ikke bli skremt av det, den blir sikkert bra for det, dessuten er den billig: Et festivalpass koster 250 kr og gir deg rett til 8 konsert-er å kr 25- 3 klubber å kr 25-1 konsert å kr 15-program kr 5- festival-plakat kr 5 (total verdi: kr 300). Billetter kan forhåndsbestilles fra: Kongsberg Jazzfestival, Boks 91, 3601 Kongsberg

DANMARK: I Thy i Danmark skal det holdes en 14 dagers kollektiv-kongress 30 juni- 13 juli. Der skal visst både jordbrukskollektiver og bokollektiver tas opp. Dessuten arrangeres "leiren" etter "kollektiv-

istiske prinsipper", så det blir en fin innføring i forskjellige kollektivformer for de som er interessert i det. Dessuten skal det drives teoretiske og praktiske forsøk med vindmøller og andre alternative energiformer. For nærmere opplysninger: DNS, Trægården 7741, Frøstrup. Det skal visst koste ca. 175 danske kroner.

Roskildefestivalen holdes 27-29 juni. Der kommer blandt andre: Focus, Procol Harum, Ravi Shankar, Loudon Wainwright, Hoola Bandoolia...

Billetten koster 55kr hvis du forhåndsbestiller, hvis du ikke gjør det koster det 70 kr. Ifjor var det ca. 20000 der. Billetten bestilles fra: City Billetbureau i København, Tlf. 11 24 65 eller 11 45 31.

JULI

NORGE: Molde Jazzfestival holdes 28 juli-2 august. Bl. a. kommer Garbarek, Rypdal, og Arild Andersen. I år skal det visstnok bli ekstra mange overnattingstilbud. Du kan bestille billetten fra:

"Molde International Jazzfestival" (det er faktisk hele adressen). Konsertene koster ca. 25-30 kr stykke.

Arendal Vise og Lyrikkfestival arrangeres 2-5 juli. I år satser en på norske navn, dessverre vet vi

ikke hvilke. I 1973 var adressen for billetter, o.s.v.: Turistkontoret, Boks 334, 4800 Arendal. Håper den er det i år også.

DANMARK: I Thy (samme sted som Kollektivkongressen) blir det Multiudtryksfestival 21 juli- 3 august. Dette skal være et ledd i utformninga av en alternativ folkekultur gjennom praksis. Støtt, esse! Skriv til samme adressen som til Kollektivkongressen. Der skal det også drives forsøk i alternativ energi, for de som er interessert i det.

SVERIGE: Og så en hel haug spellmanns-stømmer: 3-6te Frostavallen i Växjö, 5-6te Delsbo, 9de Bingsjö 11te Boda, 19-20de Jämsa, Frånskildsvik og Ottarsborg Vendell, 26-27de Säter.

ENGLAND: Knebworth House, Hertfordshire 5te juli. Bl. a. kommer Pink Floyd, Roy Harper, Captain Beefheart, Lynyrd Skynyrd, Steve Miller band, Bilettene koster £2,75, ca. 33kr. En kan forhåndsbestille fra: "Knebworth", 125 Kings Road, London S.W.3, England

Cambridge Folk Festival holdes 27-29 juli. Dette er det 11te året det holdes! Det blir ca. 15000 mennesker. Bl. a. kommer: Tom Rush, Country Gazette Bert Jansch og Jack the Lad. Det koster ca. 40kr, £3,50 for det hele, eller £2,50 ca. 30kr pr. dag.

AUGUST

NORGE: Internasjonal teaterfestival i Tønsberg. Det var visst jævlig

bra ifjor. Det blir 75 forestillinger med alternativt teater. Det holdes 3-10de august. Mer informasjon: Tønsberg Alternativteater, Jac. Falcks vei 8, 3100 Tønsberg.

DANMARK: Thy har en efter-oprydningslejr, 4-10 august.

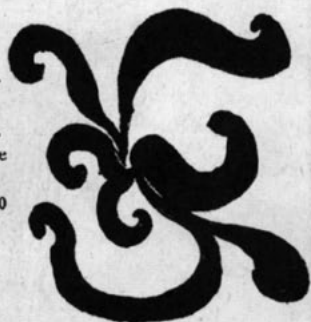
SVERIGE: Spellmanns-stevne i Skara 16-17de. Dessuten blir det noe folkemusikk i Hampnäs og Tierp, men de har ikke bestemt datoen.

ENGLAND: Reading-festival holdes den 22-24de, og det blir vel ca. 30 000 mennesker. Her blir det trolig en del jazz, men mye annet også. Bl. a. andre kommer Yes, Man, Thin Lizzy,

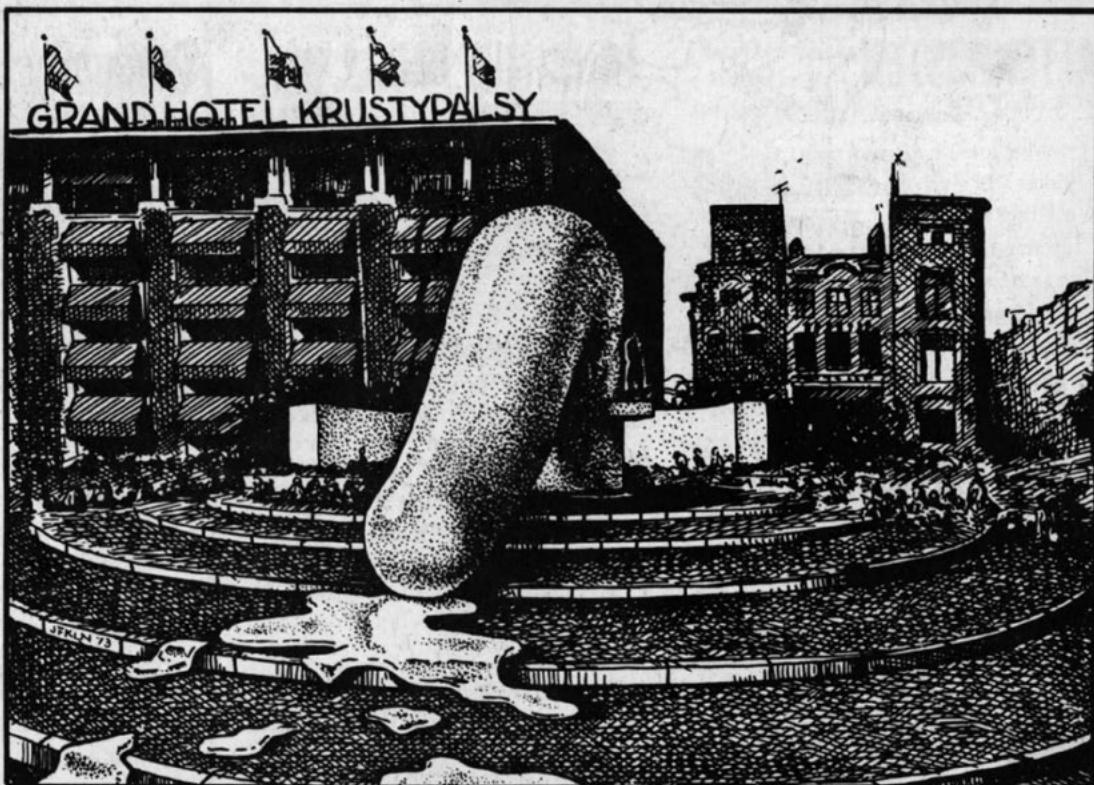
Som sagt, det er sikkert noen vi ikke har fått med, men dette er vel det meste. God Sommer!

Line

POPULERE FERIE MÅL

Mange har lurt på grunnen til at friks fra hele verden nr.87 dagen lang sitter på Dam-plassen i Amsterdam og kjeder seg. Forklaringen er nå funnet: De håper på å oppleve situasjonen som en kunstner har beskrevet i denne tegningen. God tur.

NATIONAL MONUMENT ON THE DAM (THE HEART OF AMSTERDAM)

MUSIKKENS M

Dette nummeret av Gateavisa inneholder mer stoff om musikk enn vanlig. Det fikk noen til å foreslå at anledningen burde benyttes til å framlegge avisas "musikkpolitiske linje". Reaksjonen på forslaget var tildels sukk & stønn. Dette fordi debatten om musikk & progressivitet & folkelighet har fylt blader som Vår Musikk og Profil i en grad som nærmer seg det parodiske. Musikkdebatten har vært dominert av ML-ere som ofte er svært uenige

seg imellom. Krangelen har mye gått på hvor stor vekt en skal legge på den politiske bruken av musikk, kontra de "rent musikalske" aspektene.

Endel hevder at en må støtte all musikk som er personlig og dermed står mot platemonopolenes ønske om å fylle verdensmarkedet med ensartet svensktopp/Grand Prix-møl. Her tyr en altså til "brei front"-tradisjonen hos ML-ere. Den går ut på å samle flest mulig i en front (under kommunist-

partiets ledelse) mot "hovedfienden", her platemonopolene. Tradisjonelt har en vaklet mellom denne linja og bekjempelse av alle som ikke har den rette tro (her de som ikke lager "progressiv" musikk.)

Ihvertfall noen av "brei-front"-tilhengerne markerer seg ved å skrive begeistrede omtaler av høyst upolitisk (og "dekadent"?) musikk av type Roxy Music og John McLaughlin. Man kan være ondsinnet og lure på om noen

Kåre Virud: "Vår daglige blues"

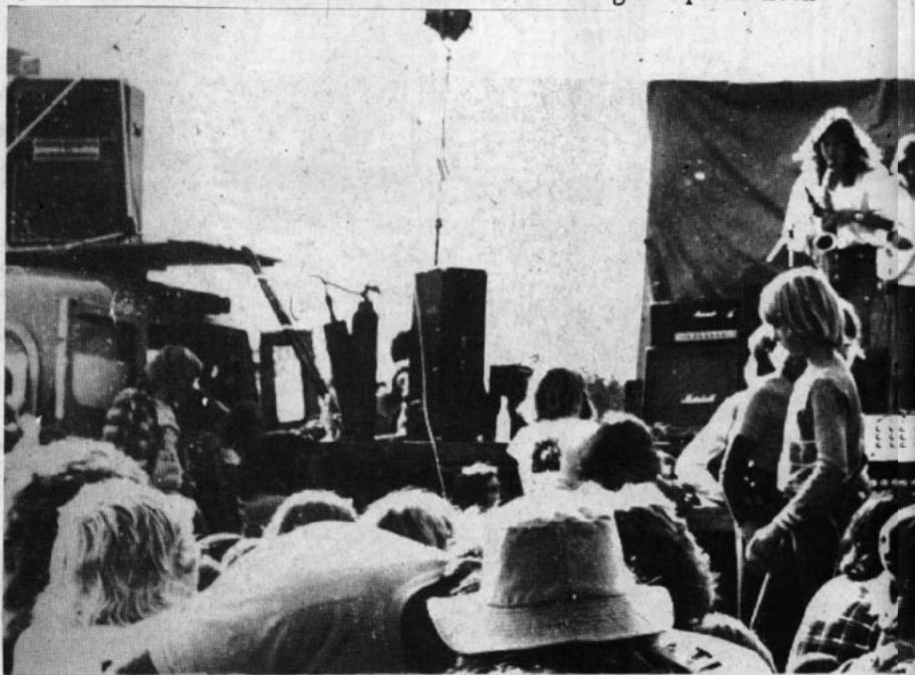
Deilig å høre at det finnes andre med følelser, som elsker, gråter, møter naturen og minnes vemodig. Tida er alt for full av kalde halvintellektuelle kvasiideologer og deres mislykkede forsøk på å få verden inn i trange teorier. Vel, vi trenger nok analytikerne, men vi trenger også KÅRE VIRUD og andre som prøver å uttrykke det å være menneske. Ikke tolker det ihjel, men slipper mer spontane impulser.

Desverre blir mange spontanisters uttrykk mest rør, som få andre har noen glede av i store doser. Slikt rør finnes også hos Kåre, men langt fra bare.

Etter å ha hørt hans nyeste LP "Vår daglige blues" sitter jeg med en følelse av at Kåre er et menneske jeg har noe felles med. Det er en god følelse. Om ikke alle ordene hans når meg, så får jeg tak i noe bak ordene

Frikonsert i Fredrikstad. Foto: Folkebladet.

Best liker jeg visa "Nå er du alene igjen". Tekst og melodi uttrykker at ensomhet ikke må være et onde. Det kan være en vemodig, men god følelse, ja riktig verdifull, dersom du kan kjenne at du egentlig ikke er alene, men er en del av en uendelig levende natur.

Virud synger om kjærlighet og hyl-ler naturen og gamle tider, med egne tekster og med ord av Vinje og Tor Jonson. Men ikke bare de gamle mestere har han tatt med seg. Også motkulturen personlig - Jan Bojer. Sistnevnte bidrar med ei kampvise fra dengang vi håpa at "Ei ny tid er i emning". Optimismen formelig bruser til Dylans melodi.

Det er ikke mye tradisjonell blues på plata, men den er ganske blå. Kåres gitar er tett og levende, og div.

dyktige musikere yrer i bakgrunnen. Han synger særegent, av og til lurer jeg på om det er falskt, men slikt har jeg ikke greie på så jeg tar det slik det er - og det er bra.

Plata har to Dylanmelodier og en Chuck Berry-rock, resnten er sjøl- og velgjort og spenner fra den folkemusikkinspirerte "Gangar fra Fykerud-sletta til det artige rokkerimet "Elvira Fernanda".

Er du også av dem som har noe felles med Kåre Virud er det på tide du slutter å lese denne anmeldelsen og tar deg en tur ut i sommeren.

"for natta er lang
og livet er søtt
og graset i skogen er bløtt"

Arne.

AKT / AVMAKT

griper til brei-frontlinja som en god unnskyldning for å like musikk som har svært lite med marxisme-leninisme å gjøre. Det kan ikke være lett å være MLer med hue mens kropp & sjel er orientert mot sanselige sprell.

Disse dilemmaer blant MLere og haleheng slår ekstra sterkt ut i plateselskapet MAI. Her krangles det for eks. intenst om jazz-rock gruppa Moose Loose er unasjonal, upolitisk etc. MAI ser ut til å preges av prob-

lemstillinger som må virke noe lammende på dem som vil lage musikk med flere elementer enn "folkelighet" og "progressivitet".

Så trygt som MLerne ser ut til å sitte i MAI, er det ikke rart at noen mener det trengs et nytt ukommersielt plateselskap, mer motkulturelt orientert. I Sverige har man det "politiske" MNW, og SILENCE som utgir mer poetisk/eksperimentell (men ofte politisk) musikk. De 2 har felles distribusjon.

Kort kan man si at en ikke-partibyggende holdning til musikk bør innebære full støtte til forsøkene på å få profittinteressene ut av musikklivet. Samtidig må en ha respekt for ulike musikkformer, både de som legger hovedvekten på progressiv agitasjon, og musikk som opererer på et emosjonelt/kroppslig plan.

Disse spredte, individualistiske tanker kan med fordel føre til en debatt i Gateavisas spalter. Josef S.

"Jag har fått nog/ av alla jävla ideal"

Den som befriende skriker ut det overstående er Turid (Lundquist) på LP'en "Tredje dagen", i en sang der hun angriper kapitalistisk konsummentaltet. Før har Turid gitt ut "Bilder", som GAS anmelder kalte "full av myter og følelser, varme stemninger og realistiske skildringer". Det finner vi også på denne plata, f. eks i flere folkeviser (bl. a. Lillebjørn Nilsens "Danse ikke gråte nå").

Det som gjør "Tredje dagen" til et skritt framover for Turid, er at plata har et direkte politisk preg -uten å inneholde lettvinde slagord og løsninger.

En låt handler om faren ved snillhet i en verden som absolutt ikke er snill, en annen om ei vietnamesisk mor og ungen hennes, og flere er om kvinneundertrykking. Det er også direkte anti-imperialistiske sanger som "Visa om imperialismens taktik", om Angela Davis og Vietnam. "Hos oss dør man sällan på samma våldsamma sätt, men förtrycket har liknande grunder och handhas av samma män, försök protestera och völdet blir tydligt".

Platas høydepunkt er "På tredje dagen uppståndna". Tittelen henspiller på den kristne myte om oppstandelsens dag,

men nå er det alle raser, kulturer og folkeslag som er ofre for den hvite imperialismen som reiser seg: "Åter samlas stammarna vid floder, fjäll och slätter, Røda svarta, gyllene -tysta i solen/Du tror vel att du drömmer, men åter ekar trummorna/för den strid som ska ena jordens barn."

Turid sjøl har lagd melodi og tekst til atskillige av sangene, og hun synger og spiller gitar og el-gitar. "Tredje dagen" er ei av de beste kvinneplatene som har kommet ut, minst like bra som "Tjejclown" som ble anmeldt i GA - 1/75 (og som Turid er med på). Ellers er Turid med på ei ny svensk anti-atomkraft plate, "Vi kan leva utan kärnkraft".

Turid: Tredje dagen
Silence SRS 4628

Snällhet är att låta sig bli slagen och aldrig slå igen
snällhet är att bara lyda lagen och aldri ens ifrågasätta den
snällhet är et sätt att dölja at man inget har att säga som är värt att sägas klart
snällhet er en form av likgiltighet - att vägra varann individualitet
snällhet er att lura alla andra
att man är som dom vill va'

HOOOLA BANDOOLA

"VI ØNSKER IKKE Å
TESTES PÅ SVENSK TOPPEN."

BAND

Sammen m. 3000 andre (& gud veit hvor mange i Tr. heim & Bergen) hadde vi den ære, både tvilsom og ikke, å oppleve Hoola Bandoola Band i Sjattå Nøff, for ikke så lenge siden. Dessverre fikk ML-preik og annet fra aftenens konferansier og diverse appell-opplesere (Faglig 1. mai-front) trommehinnene våre til å rødme. På ukommersielle konserter bør vi slippe reklame-innslag, enten det er for Coca Cola eller AKP's 1. mai-tog. Men konserten gjorde sitt til at stemninga inne i oss steig opp mot en rød-svart sky som svevde langt oppe under konsertsaltaket.

Hoola Bandoola Band: Svensk gruppe m. merkbart progressiv vri (hvorfor el-

lers omtale bandet i GA?). En drivende konsert (den andre) som høstet fortjent applaus. Mye stoff fra den siste lp'en "På väg", en latinamerikansk avdeling for å markere solidaritet m. Chile etc. etc. Stemninga sto høyt under låter som Karins sang", "Danslåt för yttrande-friheten" og under avslutninga. Bandet fikk ikke gå av scenen før de hadde spruta seg gjennom "Andersson & Co."

Trøtte, men m. god feeling, huka vi tak i Mikael Wiehe etter konserten. Preset ham nedi en ledig klappstol, mellom et lett beskåret dusin anarkister.

GA: Har Hoola Bandoola noen spesiell politisk (partipolitisk) tilknytning?

MW: Nei, folkene i gruppa er uavhengige sosialister, og det vil vi forbli.

GA: I flere av tekstene deres, blant annet "Karins sang" & "Andersson & Co." kan man opplagt merke en del anarkistisk inspirasjon. ...

MW: Vi er ikke anarkister! Jeg tror på organisasjon.

GA: (Unisont fra fem anarkister:) Det gjør vi også!

MW: (Litt forvirra og på defensiven) For å være helt ærlig vet jeg lite om hva anarkistene egentlig står for. Jeg synes anarkistene er "mycket roligare", de har mer humor enn mange kommunister, som ofte glemmer denne faktoren i sin politiske innsikt. Likevel ser jeg nødvendigheten av å organisere hele klassekampen i et parti.

GA: Partiet begrenser enkeltmenneskets frihet.

MW: Samtidig tar man frihet fra borgerklassen. Jeg tror klassekampen trenger et parti for å fa "feedback-systemet" til å virke, om dere skjønner. Det trengs mer enn et grunnplansstyre, for det blir jo bare anarki! (latter)

GA: Du har tydeligvis svært liten kontakt m. svenske anarkister.

MW: Tja, slik jeg ser det lever de svenske anarkistene et meget dunkelt liv. Jeg kan ikke si jeg har hørt stort til dem.

GA: Du sa innledningsvis at du ikke var medlem av noe parti. Likevel spilte dere m. FAGLIG 1. MAI-FRONT-MERKER på scenen. Er ikke det å bli tatt til inntekt for et bestemt politisk parti?

MW: Nei, det vil jeg ikke si. Vi tok på oss merkene fordi vi sympatiserer med saken, og bare derfor. Vi kommer også til å gå i første mai-toget i Oslo.

GA: Vi har lyst til å komme litt over til Hoola Bandoola og musikken. Hvilke grupper av folket når dere for øyeblikket? Har dere et homogent publikum?

MW: Vi spiller for alle, og retter oss følgelig inn mot alle. Det finnes ingen gruppe mennesker som er bevisstgjort - og så PANG er man kommunist. Alle befinner seg i en utviklingsprosess. Delvis spiller vi på studenttilstelninger, delvis i Folkeparkene, der vi når et stort publikum.

GA: Ville dere stilt opp på NYA ULLEVI og spilt på en gigantkonsert. ...

MW: Det hadde kommet an på hvem som

Mikael Wiehe på scenen i Chaateau Neuf.

Fotos av Wiehe og Harper: Petter Thorsrud/Fotogruppe 72

arrangerte. Hvem som arrangerer betyr egentlig veldig mye for oss. Ettersom vi selger oss selv, det er ingen som tjener penger på bandet, kan vi selv velge hvor vi vil spille. Og vi spiller bare på steder der vi sympatiserer med dem som arrangerer konserten.

GA: Hva med Folkeparkene under sånne omstendigheter...

MW: Der er det DE som arrangerer. Der er vi til salgs.

GA: Hvor stort publikum har dere? Selger platene deres godt?

MW: "På väg", som kom ut for halvannet år siden er solgt i 65.000 ex. i Sverige. Til sammenligning har "Bridge over troubled water" solgt i 150.000. Totalt har vi solgt omkring 140.000 plater. Og så kommer det jo en ny plate om ikke så lenge.

GA: Hvor vil dere plassere dere kulturpolitisk, er dere tilhengere av slagordet "Folkets kultur"?

MW: Vi har ingen enhetlige synspunkter på dette innen gruppa. Orkestret er en enhetsfront i betydningen arbeidsenhet. Vi vil ikke spille på noen som helst form, for partimanifestasjoner. Vi forsøker å være frittstående.

GA: Er dere et undergrunnsband?

MW: Ikke i den forstand at vi lever i utkanten av kulturen. Vi mener det er en nødvendig forutsetning for vår fortsatte eksistens at vi tjener såpass bra at vi kan

leve av det.

GA: Er det ikke lett å komme bort fra det sosiale miljøet når man ikke jobber?

MW: Jo... men musikken er også en arbeidsplass. Det kommer mye an på innstillinga du går til arbeidet med. Jeg som skriver de fleste tekstene, er ikke arbeider. Men jeg skriver ikke om ting jeg ikke behersker. Jeg skriver om ting jeg vet jeg kan skrive om. Jeg synes det er dumt å forsøke å idealisere noe som helst... Når jeg skriver mine tekster skal jeg kunne ha skrevet det, om dere skjønner hva jeg mener. Det jeg vil si er at jeg ikke vil skrive en tekst om et emne jeg ikke vet noe om...

GA: Hva da med Cheops pyramide?

MW: Det er ikke noe i den låten jeg ikke kan ha skrevet. Jeg kjenner til alt det jeg har omtalt i sangen.

GA: Dere har vært atskilt som gruppe ei tid...

MW: Ja, men bare tre måneder, da vi turnerte hver for oss. Egentlig var pausen på et halvt år, men de siste tre månedene brukte vi til å øve sammen et nytt repertoar.

GA: Hva er den beste låten du har laget?

MW: Den siste er vel alltid den beste. Nei, forresten, låten til Victor Jara. Det er forresten blitt inflasjon i Victor Jara-låter i det siste, men det er jo ikke hans feil - han er jo bare død...

GA: Kan rock bidra til å forandre verden? Hjelper det noe å synge?

MW: Dere hørte selv applausen her i kveld. Det er forskjell på 1500 personer og 20.

GA: Men er dere ikke iferd med å bli idoler?

MW: Kaniskje. Men egentlig er det lite vi kan gjøre med det...

GA: Hvor lenge skal dere holde på med progressiv rock?

MW: Man holder på med det man holder på med og holder av...

GA: Har du noen bemerkninger til utviklingen i svensk "vänster-musik"?

MW: Ja, Peps (Persson), Nynningen, Nationalteatern - alt dette er jævlig bra. Turids LP også. Det er fint at man kan kombinere samlivsproblemer og politiske manifestasjoner.

GA: Hva med Robert Karl Oskar Broberg, som kom hjem fra Norge og var blitt anarkist?

MW: Jeg selv ble jævlig overraska. Jeg hadde ikke tenkt på ROBBAN som potensiell progressiv. Plutselig dukket han opp med låter som var dritbra!

GA: Robban Broberg var i høyeste grad kommersiell. Svensktoppstjerne og alt det der. Hvorfor kommer ikke dere på Svensktoppen?

MW: Vi har gitt beskjed om at vi ikke ønsker å testes til Svensktoppen... Derimot har vi vært på Kveldstoppen, som er et salgsbarometer.

Og dermed gikk Mikael Wiehe på fest.

A. Bjørkly - D. Kongsvik og RPL

Spørsmål: Hvorfor har du SÅ langt hår?

Eggar Broughton: "Fordi jeg liker det, ganske enkelt!"

Spørsmål: Men hvis du skulle spille på en okkupert fabrikk...?

Edgar Broughton: "Tja, da ville vel håret bli sittende fast i en maskin".

Edgar Broughton Band fra foggy England spiller en helt annen musikk enn et evt. Edgar Bråten Band fra Tynset ville ha gjort. Rå, elektrisk rock med enkelte lyrisk/akustiske innslag. På Chateau Neuf-konserten for noen uker siden greide bandet virkelig å kommunisere med publikum (502 sjeler - garantert under-skudd, sa fyren fra Student Booking), i motsetning til Kjellerkonserten i fjor høst. Til tider litt monotont, men Edgar er en habil gitarist. Konserten åpnet med mystiske, elektroniske fixfaserier fra mixeren, men det tok heldigvis ikke overhånd. Og mens deler av publikum fyrte opp, arrangerte Broughton sine tradisjonelle pusteøvelser avsluttet med et "urskrick", en billig måte å bli høy på, hevdet han. Nåvel - viktigere er at bandet fikk folk til å klappe, synge, danse, knytte neven. Kollektiv happe-ning. Bandet beviste også at de kan mer enn å spille/hoppe rundt på scenen:

Edgar gikk ned til publikum, mer eller mindre forståelige teateropptrinn blei fantasifullt utført. På grunn av uforvarlig lydstyrke var tekstene stort sett umulige å få tak i. Vi veit at EBB har kjørt på mer på direkte revolusjonært innhold tidligere, men vansker med å få opptre i USA har resultert i visse konsesjoner. Men tross alt: En kommunikasjonskonsert!

Bandet skal nå på en lengre turne oppover til Nordkapp, samt spille inn en film der bl.a. en geriljasoldat blir spist opp av "common people". Far out...

EBB blei etterfulgt av jazzrockgruppa ISOTOPE, karakteristisk navn. Lydstyrken blei skrudd ned, og konsertens første del fungerte som en frisk sydhavspassat. Isotope er dyktig og ikke minst ei samspilt gruppe, men stereotyp sceneopptreden og gitaristens McLaughlin-kompleks nedsatte nytelsesevnen en smule.

Imellom de to konsertene hadde vi et revolverintervju med Edgar Broughton:

GA: Synes du det er revolusjonært å spille så forbanna høyt?

B: Åh, var det for høyt, I'm sorry... vanskelig å kontrollere fra scenen...

GA: Hva synes du om plateselskapet "ditt"?

B: Har nettopp skiftet til Sonet, der vi nå gir ut en singel.

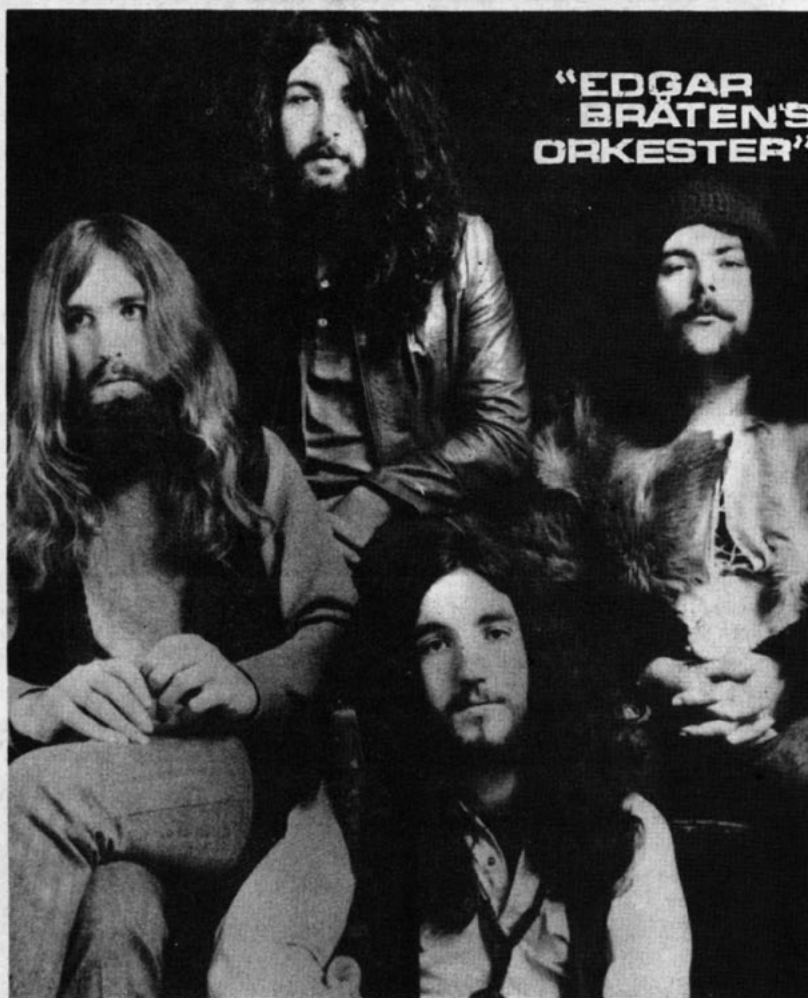
GA: Men dere spilte på Harvest tidligere, et gigantselskap. Begrenset dette selskapet gruppas kunstneriske frihet?

B: Ja, men alt er begrenset i dag...

GA: Dere har ofte spilt på fri(gratis)konserter i England - ser dere på dette som ei revolusjonær handling?

B: Nei... hvis du ser deg rundt, vil du se fargerike klær, som hans (peker på trommeslageren) skjorte, jakkemerker, andre med bag'er fulle av mat, i friske farger, slik var den psykedeliske revolusjonen, syre var også revolusjonært i 67, slik

også med frikonserter... uten bruk av bomber/maskingevær...

GA: Er DET nødvendig for at revolusjonen skal seire?

B: Den beste revolusjonære starter med en revolusjon inni seg sjøl, som et eksempel for andre - man må åpne hjertedørene, ellers vil det hele bli en lek, tror jeg...

GA: Hvorfor har du SÅ langt hår (Edgar er at vakkert skogtroll)?

B: Fordi jeg liker det, ganske enkelt! (Spørsmålsstilleren ler av sitt dumme spørsmål)

GA: Men hvis du skulle spille på en okkupert fabrikk...

B: Tja, da ville håret bli sittende fast i maskinen... fortsett du.

GA: Ja, hvis du f. eks. spilte på det okkuperte skipsverftet Upper Clyde, hvor sterk ville arbeidernes reaksjon på håret ditt da bli?

B: Du antar at det MÅTTE bli en negativ reaksjon? Jeg tror ikke det. En må anta at folk vil bli kjent med personen, ikke hans image.

Krig/kjærlighet

GA: Hva synes du er viktigst å synge om, love - or worries... or wars? Politics?

B: Uten kjærlighet er ikke politikken

verdt noe...

GA: Sant, men ikke Top Twenty-kjærligheten!

B: Det at du snakker om Top Twenty, betyr det at du lytter på den?

GA: Jeg lytter ikke, men jeg hører...

B: Musikken er viktigst når den formidler ekte medmenneskelig kjærlighet - hvis den hersket, ville det ikke være nødvendig å tenke på Top Twenty eller Clyde-arbeiderne. Jeg ville forresten se den bil-arbeideren som uttaler: "Det er galt å lage en bil som bare varer i to år". Å lage slike biler er anti-revolusjonært. Å lage en som varer i 100 år, det er revolusjonært.

GA: Arbeiderne må overta fabrikkene, er du enig?

B: Arbeiderne må overta kontrollen over sine egne liv, og de kan starte med å si: "Jeg skal lage en bil som varer i 10 år", noe som vil redusere profitten samt gi arbeiderne mer fritid.

GA: Hvordan skal arbeidene sette dette ut i live?

B: Inni dem sjøl... det er ikke nok å kreve høyere lønner, enda viktigere er å erobre GLEDEN ved arbeidet.

GA: De må overvinne fremmedgjøringa ved å organisere seg...

B: Ja, det trengs organisering, men revolusjonens innhold går da ofte tapt...

GA: Tror du på isolert lønnskampsstrategi?

B: Lønnskamp må forenes med bedre omsyn for de aller fattigste, samt en annen verdinormering. Den politiske revolusjonen må forenes med en åndelig.

Man kan få mer mat ved å dyrke grønnsaker på bekostning av kjøttproduksjonen - jeg spiser kjøtt, men reint idealistisk er det galt.

Kommunikasjon

GA: Vi har fått inntrykk av at EBBs opptrreden er bygget på kontinuerlig kommunikasjon med publikum samt høy fysisk aktivitet. Tror du at mer "intellektuelle" space-grupper som Pink Floyd kan oppnå slik kommunikasjon som dere greide i kveld?

B: Ja, muligens. Det er mange måter å oppnå kontakt med publikum på.

GA: Men mye av space-musikken virker fremmedgjørende?

B: Både-og... den beste musikken kommuniserer alltid, og skaper åndelig kjærlighet mellom medmennesker. Det er vårt mål.

GA: Er du optimist når det gjelder den engelske venstresidas framtid?

B: People's fighting in the darkness... men om noen år vil man se tingene klare. Men hele Planeten vil måtte kjempe lenge for å nå fram til målet. Things will get better - når folk spør seg: Hva er jeg... Hva trenger jeg? - ikke: Hva ønsker jeg.

GA: Takk, lykke til videre...

Av gruppas plater vil vi spesielt anbefale: OORA: fra 1972.

A. Bjørkly, S. Fossli, R. Myklebust

MAI I JUNI

Hva skjer i Mai en varm junidag. De gjør trolig snart som resten av proletariatet, tar en velfortjent ferie. Velfortjent? La oss ta en titt på de siste utgivelsene: Vømmøl gjorde oss oppmerksomme på at det er viktig å huske "det som Lenin, Marx og Mao sa". McLaughlininspirert musikk slapp Moose Loose ut, Denne musikken egner seg dårlig for bunadkledde ungdomer

fra Vinstra. (Cover-girls for Folke Magazine) Bazar ga oss Americorock med Norske texter. De progressive på Nasjonalteateret lagde Jente-Loven. Tanabreddens Ungdom joiket seg inn på Norsk-toppen. Jon Arne Corell tilbød oss en sang. Amtmannens døtre kommer snart med plate & alt det vi ikke fikk plass til.

stein....

Sitrende mumling i Storsalen, Chat-eau Neuf: Hva vil Roy Harper finne på nå? Vi minnes Club-7-konserten ifjor høst da Roy var høy som et fjell. Ryktene forteller at første del av Norges-turneen har vært lite vellykket, noe som resulterte i oversanselig drikking og hærverk fra reisefølgets side. Fyren i Student Booking er bekymret.

Nåvel - først kommer ei kortklippet progressiv vise/rock-gruppe med det småborgerlige navnet "Samvirkelaget" inn på scenen. Ingen store fakter- heller ikke den store opplevelsen- men solid nok. Det gror på grasrota. Nok en oppvarmingsopptreden- sterk anti-kristelig anti-militaristisk visesanger som har gitt ut plate hos Bendiksen.

Åh... Roy er skev igjen... holder seg for ansiktet, flipper over lyder fra gitaren, ser på lysene, bruker lang tid til å stemme gitaren. Stemninga er lettere påtent rundt oss. Roy åpner litt svakt, men etterhvert holder applausen på å løfte taket. Intens som alltid, brilliant traktør av sitt instrument, og ikke å for-glemme mixeren, som reguleres med profesjonell hånd. The Stoned Harper & his Machine. "Me and my woman". Det ekstatistiske høydepunktet. Ei jente løper fram, overrekker Roy en bukett. Roy loves Norway once more.

I mens sitter vi og lurar på hva Roy egentlig mener med alle hylene sine. Vi

går vill i Grisehusets mylder av trapper og gud (stalin?) veit hva, men kommer endelig fram til garderoben, der Roy (tydelig medtatt) slapper av med ei pipe, omgitt av roadies og "groupies" og en kasse pils. Vi viser han siste nummer av Gateavisa, forteller at den på et tidlig tidspunkt var organ for anarkistbevegelsen, men nå er ei uavhengig morkulturavis.

ROY: Jeg liker ikke ting som er ensidig politisk, man har så lett for å OFRE seg for ei sak, fordi man har tatt endelig standpunkt... (Finn Kalvik kommer inn)... Oh, hello Finn, how are you? (Joda, Finn har det OK, og synes konserten var great)... Jeg visste den kom til å bli det, sier Roy - da jeg så deg, Finn, visste jeg at det kom til å bli fint! (Finn Kalvik henter pils, Roy vil ikke drikke, heller røyke...)

På Lokkalet

GA: Hvordan liker du å opptre for publikum?

ROY: Jo, jeg liker det, men... hadde ei røff tid på turneen de siste dagene- du har sikkert hørt forskjellige historier om dette, og man bør ikke tro noen av dem, heller ikke mine.

GA: Du opptrådte på mange småsteder?

ROY: Yeah. Jeg tror Vigrestad var det verste. Jeg spilte for ca. 50 mennesker som var kommet for å høre på meg, og ca. 300 som var møtt opp i anledning onsdagsdansen.

GA: Du har et spesielt rykte innen velinformerte kretser i Norge, men platene dine selger ikke så voldsomt bra.

ROY: Det tror jeg heller ikke jeg kan. Hvis jeg slår ørntli an i et større land, så kanskje jeg kunne selge litt bedre her- egentlig kommer jeg hit fordi jeg vil oppleve NORGE.

GA: Der er vel stor forskjell på norske og engelske utkantstrøk?

ROY: Utenom Vest-Wales, Vest-Skottland og Vest-Ulster er der stor forskjell, ja.

GA: I England har også bykulturen spredd seg utover til landsbygda i større grad enn her i Norge?

ROY: Mye mer. (her flipper Roy ut og svarer på noe helt annet)... Norge er en liten nasjon. Det kan man se når flaggene kommer ut - slik kan en mindre nasjon markere seg. Flaggene fungerer som et speil.

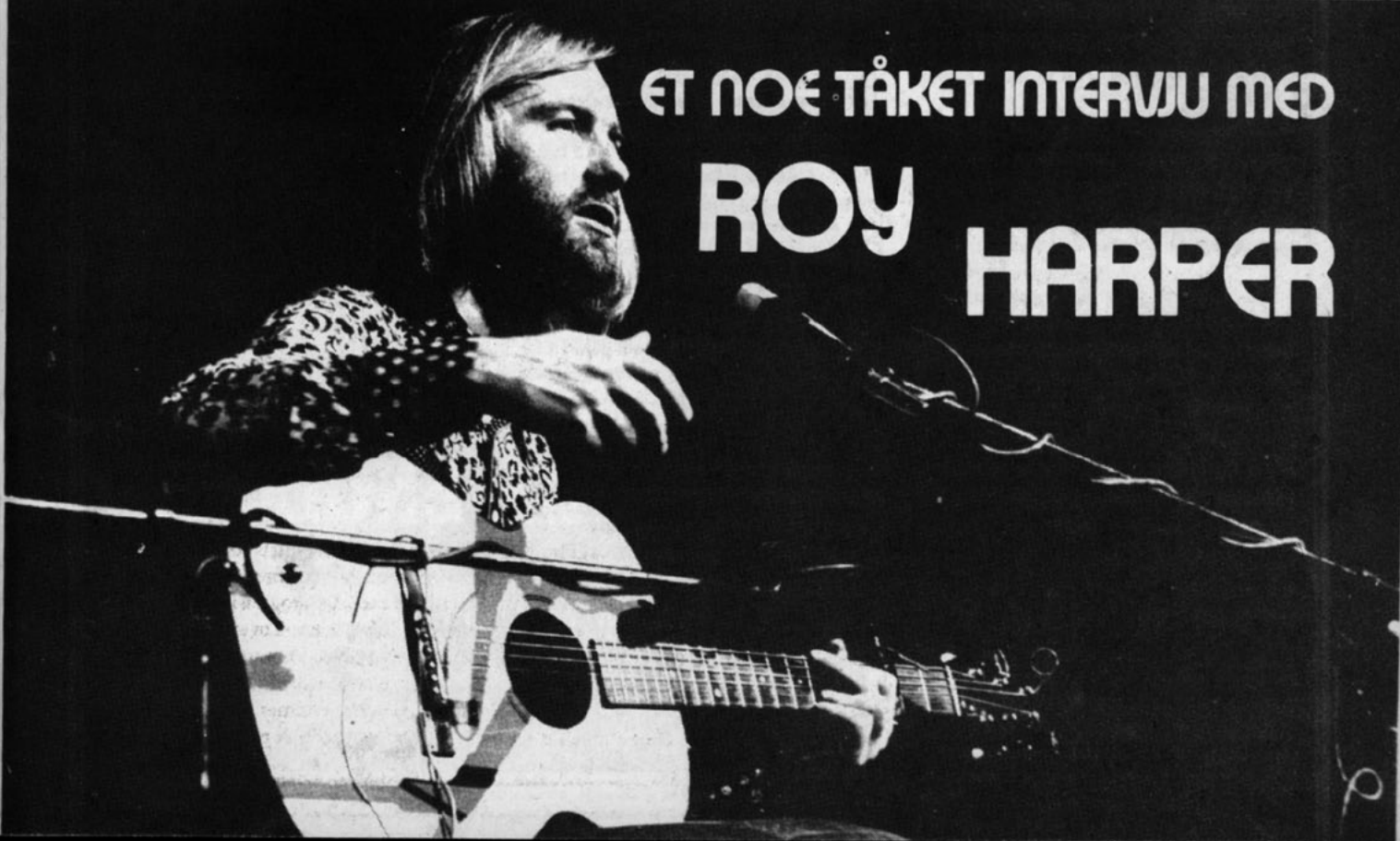
Jeg synes det er fint at bare 4 mill. bor her- det er helt vanvittig at 60 mill. engelskmenn bor sammen på ei slette (one field). (så følger noe ekstremt flippeprat om den normanniske erobringen etc.)

GA: Norge har ikke særlig stor plateproduksjon. Mener du at det er ei riktig musikkpolitisk linje å stenge grensene for mestparten av den utenlandske musikken, og beskytte den norske folkemusikkens genuine særpreg?

ROY: Jeg tror den blir beskyttet uansett. Norge er et slags dødvann som ingen vil ta spesiell notis av- om ikke oljen skulle begynne å strømme nedover Atlanteren-da

ET NOE TÅKET INTERVJU MED

ROY HARPER

blir alle interessert i dere og vil jage dere vekk fra Nordsjøen with guns..

GA: I Norge har vi en musikkpolitisk bevegelse som prøver å sette musikken inn i et politisk perspektiv. (nevner "Vår Musikk" og MAI). med støtte fra marxist-leninister og endel anarkister...

ROY: How can you be an anarchist??

GA: Ja, jeg er anarkist! ??

ROY: Nei, hvordan kan man være anarkist; hvordan kan et menneske være anarkist..

GA: Hva tror du om det (flippelatter i bakgrunnen)?

ROY: Jeg tror ikke det går an å være anarkist, det første skritt måtte da bli å kutte i over din egen strupe-(hva????)- nei, du kan ikke være anarkist og samtidig i forbund med andre (vill protest fra organiserte anarkister).

Anarki og Kaos

GA: Ser du anarkisme som synonymt med kaos (Roy forstår ikke først, må stave C-H-A-O-S)

ROY: Ja, det er det samme som kaos (Roy er ute på jorden..)

Men hva betyr ORGANISERT KAOS. (spør Roy og en "groupie" (?) (generell forvirring sprer seg)..... (kan ikke noen overta mikrofonen... er så skev at jeg klarer ikke å snakke tydelig..)

GA (neste mann heter Stein): Du sa at du regna med å få politiskorte ut av landet- hvorfor?

Roy: Fordi vi la igjen en haug med forsopt inventar. Når alt kommer til alt, er det roadie'ne det går ut over- dem som får det hele til å fungere. En av dem kjørte hundrevis av mil med alt utstyret. Og den andre sitter bak mixeren og mixer all lyden som kommer ut av boksene. Og når man da får en slik mottagelse som jeg fikk utover landet blir det jævlige, når du i tillegg har problemer med hoteller, promoters og folk som ikke forstår livsstilen din.

GA: Hva synes du om plateselskapet ditt?

ROY: Jeg har ikke noe plateselskap, men jeg gir ut sakene mine på EMI. Forferdelig selskap.

GA: Føler du deg pressa av EMI til å gi ut kommersielle saker?

ROY: Nei, jeg føler meg ikke pressa i det hele tatt. (Finn Kalvik: Jeg må hjem & hente nøklene, for noen venner av meg har lånt leiligheten... and he has the key under the mat..)

ROY: Ok, vi møtes på Savoy om en halvtime... boogie... boogie... boogie...

GA: Du har jobba sammen med Led Zeppelin, som laga en melodi til deg, "Hats off to Roy Harper"...

ROY: 8 (nikker)... få se på plata (Physical Graffiti, Zeppelins siste)- tror jeg har tatt noen bilder på coveret.. (Han studerer civeret og utbytter: Tror

det er noen som skylder meg penger!) Hm.. nå er det visst på tide at jeg sender pipa rundt... I'm bogarting a joint..

GA: Var det en joint du røyka på scenen?

ROY: Ja, blei forferdelig stein..

Mental rock

GA: Hvorfor skal du begynne å spille rock&roll nå?

ROY: Det er ikke rock, men mental rock. All annen rock er fysisk.

GA: Du har dannet et band som spiller på den neste plata..

ROY: Ja, den kommer ut om fem dager. Den heter H.Q. (Headquarters). Egentlig skulle navnet være "Blood from a Stone"... som henspiller på et engelsk ordspråk, man kan jo ikke få blod fra en stein, men når vi betrakter denne planeten, framstår den jo som en stein, og der er alltid blod på den. Omslaget skulle være en collage med alle menneskeraser avbildet, og i midten et bilde av jorda så stort som et hode, men så kommer Dylan med "Blood on the Tracks"... jaja..

GA: Tror du det kommer til å bli revolusjon i England i løpet av din levetid?

ROY: Nei.. England's slowly dyin', der er så få drømmer tilbake, og ungdommen flykter.

Stalin og Trotsky

GA: Vi veit at tekstene dine har gjort revolusjonære enda sterkere i sin glød..

ROY: Revolusjon er all right. Jeg digger revolusjonen, men ikke alltid. Avogt til foretrekker jeg reaksjonen. (er Roy høy som en giraff???), fordi.. fordi jeg reagerer som et dyr, reagerer i henhold til tidligere innflytelse, i den betydningen er jeg reaksjonær. Så der er en rar splittelse inni meg. Tror ikke jeg kan kaste meg ut i et forbund med revolusjonære, fordi de ofte er løgnere. Men jeg kan arbeide for menneskehetens Felles Gode. Derfor er jeg hverken leninist, anarkist eller trotskist- jeg er det som man i England kaller philanthropist (menneskevenn)- hadde jeg penger, ville jeg kjøpt et

hus til boligløse, hadde jeg enda mer, ville jeg kjøpt ei heil gate, og latt husløse familier få bo der. Men slike gjerninger er vel ikke revolusjonære. De færreste revolusjonære ville gjøre det, fordi de er monomant interessert i hva Lenin sa, hva Marx skreiv, hva Trotsky gjorde- like lite fruktbart som å diskutere hva Hitler/Mussolini var, og hva Franco fortsatt er, men er ikke på mote lenger. Joda, jeg vil at verden skal gå mot venstre, den MÅ gå til venstre, i ideologisk forstand, men folk vil fortsette med å være konservative, de fleste folkene på jorda er konservative. Særlig nordmenn. They make the best americans! Det beste med venstresida er at den står for fellesskap uten utbytting. Men likevel skjer det at venstresida utbytter- Krustsjov og fyren før ham, Joe Stalin, han med alle frasene, blablaba... så satte han seg inn i en limousine.....

Når man kommer til dette stadiet, har man tapt revolusjonen, Stalinistene sto til høyre.. ja, til høyre for fascistene. Men det er bra at verden går til venstre, at menneskene erkjenner sin og hverandres eksistens.

GA: Du har skrevet Old Ireland, er det viktig, å opptre i Ulster nå?

ROY: Jeg synes Irland skulle være isk, Majoriteten av nord-irere er protestanter, men merkelappene er villedende.

GA: Den britiske regjeringa beskytter jo kapitalinteresser i Nord-Irland.

ROY: Ja, men regjeringa ønsker desperat å trekke seg ut. Forresten, IRA har gått for langt avogt. Som i Birmingham, der de drepte 14 mennesker nylig. Slikt fører bare ikke fram- jeg gir faen i den marxistiske møkka.. hadde en venn av meg blitt drept av IRA, ville jeg hevnet det- kanskje hadde jeg snudd det andre kinnet til og sagt: Lytt til denne sangen", men ikke hvis der hadde vært et gevær i nærheten. Men halvparten av problemene i verden skyldes innflytelse i ung alder på de folka som kontrollerer utviklinga nå- dette er viktig å huske når man kritiserer kapitalismen

(exit Roy Harper)

Intervju:

Arnstein Bjørkly og Stein Fossli.

ANNONSE

LP-ER FRA ENGLAND

Bob Dylan's "Great White Wonder", Beatles "Live at Shea", Led Zepelin "Blueberry Hill" og mange andre LP'er og lydbånd med Rolling Stones, Hendrix, Grateful Dead, Neil Young, David Bowie, Who, Pink Floyd og andre.

Lave priser. Rask levering. Send en internasjonal svarkupong (kr. 1,50 på postkontoret) og få komplett bestillingsliste:

DAVE HOGG, PO. BOX 5, MARKET DRAYTON, SALOP., ENGLAND.

TEKNOKRAT-ROCK

Bør Musikkhøgskolen fusjoneres med Norges Tekniske Høgskole? Ihvertfall er elektronisk musikk uten tvil siste skrik i Europas metropoler. Det mest forbløffende er at endel synthesizer-musikk har klart å oppnå status som rock, med salgstall og publikumsmasser på superstjerne-nivå.

Mike Oldfield og Tangerine Dream selger plater i hundretusener. T. Dream har gjennomført en turne med konserter bare i katedraler (ånd og materie møtes).

Blir den syntetiske musikken rockens og avantgardens kilde for henholdsvis fornyelse og publikumssuksess?

Eller er den en ny trusel mot rockens hjørnetenner, spontaniteten og "kroppsligheten"? Vi omtaler her to artister, uten å gi orakelsvar. Men vi kan opplyse at Mike Oldfields "Tubular Bells" nå brukes som salgsfremmende bakgrunns-muzak i London-varehus.

TANGERINE DREAM.

Tangerine Dream ble dannet, utrolig nok som et ganske alminnelig rockeband i 1965. Noe var i emning. Røde Rudi besteg barrikadene, og den politiske heten steg til det utålelige.

Tangerine Dream fulgte med i det politiske suget, og deres musikk forandret seg nærmest over natta. Edgar Froese: "En elektronisk konsert idag fungerer

nærmest slik en klassisk konsert fungerte på 1800-tallet, kaldt og følelsesløst. Vi prøver å finne en måte å kommunisere med publikum på via våre elektroniske instrumenter." Det klarer de!

Tangerine Dream består av Edgar Froese, Peter Baumann og Christoph Franke. De behersker alle sammen synthesizer og diverse elektroniske tangent-instrumenter. Christoph Franke er Vest-

Tysklands fremste synthesizer-ekspert, og disponerer de aller mest avanserte av dem, ettersom han er den eneste som kan spille på dem.

Man kan ikke skrive om T. Dream uten å trekke inn Pink Floyd. Og T. Dream innrømmer gjerne at de i begynnelsen var influert av P.F., men i motsetning til P.F. ville de bruke den elektroniske musikken fullt ut, og ikke bare bruke den som effekter. "Idag er vi mer eller mindre påvirket av den 'seriøse' musikken - Liszt, Debussy, Wagner osv." påstår de.

All musikk de presterer på scenen er totalt improvisert: "Det ville være tull å prøve å lage 2 like konserter. Atmosfæren vil alltid være forskjellig. Vi selger atmosfære."

Av platehaugen noterer vi følgende: Electronic Meditation - Alpha CENTAURI - Zeit, dob, LP - Atem, (på plateselskapet Ohr, Vest-Tyskland) - Virgin i England har gitt ut Phaedra - Aqua - Rubycon... Når kommer Odipus Tyrannus?

stein fosslie

WHITE NOISE 2

(Concerto for synthesizer av David Vorhaus)

Det engelske ukommersielle plateselskapet Virgin har i sin billigere serie sluppet på markedet ei plate med synthesizer-musikk, en konsert hvor synthesizeren skaper både omgivelsene, dvs. det som i klassisk terminologi er orkestret, og er selv soloinstrument. Det er David Vorhaus, som har stått bak en annen elektronisk plate, white noise 1, som er mester for produktet.

Sjøl har jeg før hatt synthesizer-musikk litt opp i halsen, så jeg ville nå ikke bare fordømme plata uten å prøve å trenge inn i den. Ved de første høringer virker plata kaotisk og ustrukturert, men

etterhvert dukker faste strukturer opp i kaoset. Og etter en del høringer blir det en opplevelse å høre på den. Så dette er, iallfall for meg, tung musikk, som krever litt anstrengelse.

Har ikke funnet ut om det er en tradisjonell variasjon av temaer i denne konserten, men vi kan kanskje si det slik at 1. sats (poetisk, ofte) er forberedelsen til romferden, og slutter med at romskipet tar av. 2. sats (som til tider minner om John Cages pionerarbeid med prepared piano) er drømmene til skipsbesetningen mens de er i suspended animation (det er det heter, SF-fans?), bølger, flåter på mørke sjøer som flere måner speiler seg i. Kan nok brukes til meditasjonsmusikk, dette. Drømmene blir mer aggressive mot slutten av satsen.

I 3. sats svever romskipet over den fremmede planeten, lander, og mannskapet (det er oss, er det ikke?) tar de første skritt på ny jord. Og seiner - tenk å se grønne måner speile seg i en rød sjø!

Elektronisk musikk, når den godtar mye av de samme premissene som akustisk musikk, har lett for å høres steril og plastmessig ut. Det er hovedinnvendinga mi her. Har man først elektronisk utstyr, tror jeg man bør prøve å lage helt nye lyder, og ikke ape etter klassisk eller nåtidig instrumentalmusikk. Til en viss grad har David Vorhaus falt i den siste fella. Men han har sluppet ganske heldig fra det likevel.

- Ragnar

FEEDBACK · BREV

ÅPENT BREV TIL NUF !

Til

NASJONAL UNGDOMSFYLKING

I en av Norges mest kjente anarkistiske digtsamlinger-Jens Bjørneboes "Aske, vind og jord", har vi funnet følgende digt, som etter vår mening må uttrykke Deres politiske standpunkt meget godt. Vi sender dette da vi mener at digtet bør kunne brukes som kampsang for NUF.

Ærbødigst for

Porsgrunn Anarkistgruppe

Jan I. Olsen, Tom Carlsen, P. Ellefsen

SS-KAMPSANG

Moses var en jødetamp
med nesten fotsid nese.
Treffer du en jødeslamp
så spytt ham inn i fjeset!

Heil Hitler i vårt fedreland !
Ved alle land og kyster !
Kvinnene i ghettoen
har meterlange bryster!

Møter du en jødeskitt
så slå ham ned som lynet !
Ser du noen jødedritt
så spark ham midt i trynet !

Heil Hitler i vårt fedreland !
Ved alle landets kyster !
Kvinnene i ghettoen
har meterlange bryster !

Og når du treffer jødepakk
så spark dem opp i skrevet !
Jødesvin og dritt-polakk
sânt lar vi ikke leve!

SS er velkjent over alt
som helgener med glories:
Belsen, Auschwitz, Buchenwald
har flotte krematorier !

Heil Hitler i vårt fedreland !
Ved alle land og kyster !
Kvinnene i ghettoen
har meterlange bryster !

Og vi har det som er tilpass
for sânnne dritt-krapylar:
Vi skrur på en dosis gass
og hører at de hylar.

Jøder og sigøyner-dritt
med unger og med koner !
Ovnene har appetitt
på mange millioner !

Jens Bjørneboe

FINSK ROS

Hej !

Jag har prenumererat på er tidning
ett tag nu och skulle känne mig mo-
gen för et litet "tackbrev" of sorts.
Men det är inte alls mitt egentlige
ärende så jag säger bare i forbifarten
att Gateavisa enligt min mening är
en mycket behövligh och skön tidning.
Den skiljer sig till fördel från alla
höga auktoritära pingvinblaskor som
kallar sig progressiva på olika sätt.
Dessutom gillar jag dom här små
nyheterna och artiklarna om ditt &
datt.

Utdrag av brev fra Johan Donner

Kjære gateavis! Kan
dere ikke ta med
noen artikler på
arabisk i ny og ne?
Araberne har så
pene bokstaver.
Hilsen

شكرا
ثكافي

Anonym sending

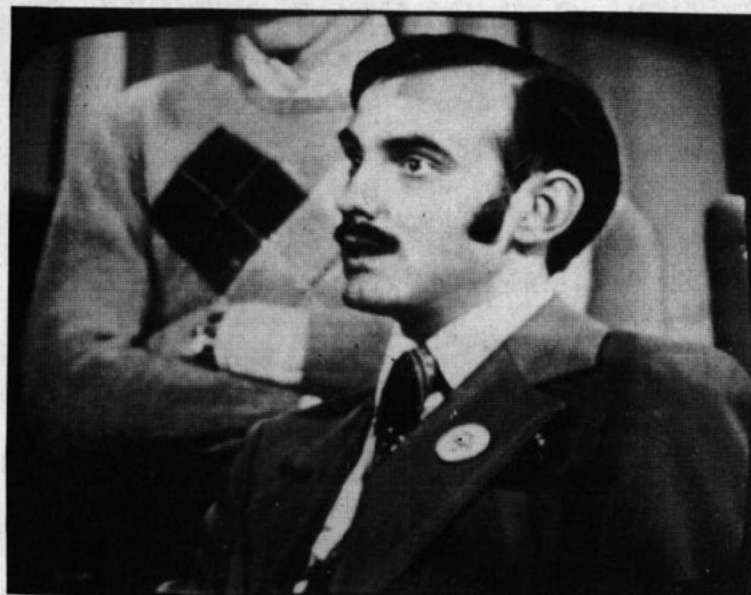
FASCISME

Hitler-jugend'en marsjerer igjen. I Tyskland, USA og tilogmed det "ikke-ariske" Argentina har den mest perverse reaksjonære bevegelse fått blod på tann. Her til lands har vi i de siste månedene fått direkte føling med "jerngardistene" i form av bombetrusler, tåregass mot Faglig 1. Mai Front, trøbbel mot anarkiststands, og TV-ekshibisjonisme. Sjøl om disse norrøne romantikerne og anti-kommunistene ikke er særlig tallrike, så bør de tas alvorlig, og motarbeides. En voldelig konfrontasjon mellom AKA/NUF og venstrefløyen vil på det nåværende tidspunkt bare støtte silke-reaksjonen.

Det vi først og fremst trenger, er en brei forståelse av hva fascismen egentlig er, og hvordan vi kan forhindre at dagens ungdom går i den retning. Den stalinistiske teorien om at fascismen er monopolenes redningsplanke er altfor enkel, og utelukker dialektikken mellom klassetilhørighet og psykologisk utvikling, og spørsmålet hvorfor arbeiderne blir fascister. Rådssosialisten Maurice Brintons pamflett "Politikens Irrationalitet" tar opp disse spørsmålene i sammenheng kjønnsroller, seksuell frihet og revolusjonens rolle. Vi bringer her endel sitater:

"Den som vil gå i dybden når det gjelder proletariatets motiver og ofte irrasjonelle handlinger blir ofte av diverse vulgærmarxister beskyldt for "psykologisering". Ikke desto mindre strør de sjøl omkring seg mer eller mindre klart uttalte oppfatninger om hvordan arbeidernes sjelsliv "egentlig" er. Disse oppfatninger er i allmenhet "psykologisering" av meget uvitenskapelig karakter i klasse med ølstuefascistenes funderinger om arbeidernes egentlige vilje og tanker osv."

Tor Petter Hadland i Nasjonal Ungdomsfylking fotografert idet han får vite at tip-tip-oldefaren var en akterutseilt spansk sjømann (mrk. den unordiske mørke mustasjen). Det vites ennå ikke om han blir ekskludert, eller trekker seg fra NUF frivillig.

"Mellom 1914 og 1918 slaktet millioner av proletarer hverandre i den krigen som skulle "gjøre slutt på alle kriger". De døde for mål som ikke var deres, forsvarte sine respektive herskende klassers interesser. Tjue år seinere hendte det samme igjen, i enda verre skala."

"Man trenger ingen psykologi for å forklare hvorfor et sultent menneske stjeler brød eller hvorfor arbeidere går i streik. Det spørsmål sosialpsykologien kan hjelpe oss å besvare er hvorfor majoriteten av sultende mennesker ikke stjeler brød eller hvorfor massen av utsugne arbeidere ikke streiker."

"Tradisjonelle marxister har alltid undervurdert - og gjør det fremdeles - ideenes innflytelse på samfunnets materielle struktur. Riktignok pleier det å hete at det er en "vekselvirkning" mellom økonomiske strukturer og ideologiske strukturer. Men når de siden skal fortsette resonnementet, gå inn på vesentlige ting, så blir en dialektisk relasjon, hvor påvirkningen skjer i begge ender, hokus pokus en nærmest enkelrettet prosess, der innflytelsen bare går i den ene retning -

gen (den økonomiske basis bestemmer det som skjer i ideenes rike). De har aldri forsøkt å rent konkret forklare hvordan en reaksjonær politisk doktrine kunne få fotfeste blant massene og så sette en hel nasjon i bevegelse (hvordan f. eks. nazismen tidlig på 30-tallet fikk et raskt gjennombrudd i alle tyske samfunnslag, en prosess som omfattet tusener av deserterte kommunistiske militanter som havnet i SAs brune bataljoner.

Dette ikke for å baktale de modige tyske anti-fascistene som var blant de første ofre i Hitlertysklands konsentrasjonsleire. Vi hevder bare at for hver kommunist som døde for sin sak var det minst to som sluttet seg til NSDAP, mens dusiner av andre hverken sa eller gjorde noeenting."

*

Mer utfyllende stoff får du i Wilhelm Reichs "Mass Psychology of Fascism" + "The Sexual Revolution" av samme forfatter, som "Politikens Irrationalitet" er en innledning til. Pamfletten koster 5, 50, og kan bestilles fra bokutsalget Jaap van Huyssums Minde, Hjelmsgt. 3.

NEW JOURNALISM

Begrepet "New Journalism" dukket først opp i tankespinnene mitt da et av medlemmene i GA-redaksjonen raste ekstatisk opp og fortalte om en bok som bare inneholdt utenomstakk, "GØY", tenkte jeg og kjøpte boken, "Fear and Loathing in Las Vegas", av den amerikanske journalisten Hunter S. Thompson. På første side fant jeg Thompsons motto, et sitat fra dr. Johnson: "He who makes a beast of himself gets rid of the pain of being a man". Thompson fører ganske grundig bevis for dette i "Fear and Loathing".

Egentlig er boken to reportasjer, den ene om et motorsykelstevne, den andre om en politikonferanse om narkotika problemet. Disse emnene nevnes bare sporadisk i boken, og når det nevnes er det stort sett i settninger som forteller at konferansen var tolererbar på meskalin, men ville vært utålelig på LSD. I Thompsons særpregete form for New Journalism, eller Gonzo-journalism som han kaller sitt spesielle merke, er det slett ikke det som skal reporteres som er hovedsaken. Journalistens subjektive reaksjoner på hendelsene og omgivelsene har snarere høysetet.

I innledningen til Wolfe & Johnsons antologi "The New Journalism", skriver Tom Wolfe at "ny-j" er en ny form for sosialrealisme, som er blitt nødvendig fordi litteraturen med stor L har forlatt virkeligheten og flyktet inn i fabler a la Hesse, Tolkien og Brautigan, der personene lever adskilt fra alle virkelige referansepunkter som klasse, etnisk gruppe, kultur etc.

Fordi "ny-j" i formen likner novel-len og romanen er den uhyre effek-

tiv som journalistikk. Ved å beskrive miljøet og menneskene i det grun-dig, kan "ny-j" formidle et langt mer "riktig" bilde av hendinger, samtidig som leseren langt lettere får et forhold til teksten. John Sacks reportasje fra Vietnam (som jeg siterte over), gir et mer engasjerende bilde av krigen enn Dagbladet, Aftenposten, Klassekampen og Folkebladets artikler om samme emne. Sansynligvis betyr slike reportasjer mer, for opposisjonsdannelse mot krigen enn tall på bomber som ble sluppet og oppfordringer til å stoppe imperialismens aggresjon.

Teknikken gir muligheter også på andre områder enn krigsreportasjer. Ser vi på innholdet i Wolfe & Johnsons antologi, finner vi artikler om drillpiker, hesteveddeløp, demonstrasjoner, politi, makrobiotisk mat etc. For å tilfredsstille våre venner over gangen, dvs Folkebladet, anarkistenes blekke, kan jeg jo nevne at arbeidsplassreportasjer må være et godt emne for "ny-j". Tenk deg, kjære leser, en reportasje som tok utgangspunkt i støvet og menneskene på fabrikkgulvet. Isteden for teo-

rier om oppgnedklasserte-proletariserte-arbeiderklasser som jeg hørte på en anarkistisk hagefest forleden. That would be fun!

Bra innføring i New Journalism får du i Wolfe & Johnsons antologi "The New Journalism" (Picador). To bøker av Tom Wolfe gir også en fin forsmak: The Electric Kool-Aid Acid Test" og The Kandy-Kolored Tangerine Flake Streamline Baby" (begge Bantam Books). Om du videre leser Thompsons "Fear and Loathing in Las Vegas" og Hells Angels" (henholdsvis Paladin og Penguin), begynner du å nærme deg ekspertstatus på emnet. John Sachs' "M" heller ikke å forakte. Endel norske bokhandlere har disse bøkene, i billigtgaver (10-20 kr.)

-Radagast.

Illustrasjonene er fra Hunter Thompson's "Fear and Loathing in Las Vegas".

Medarbeider i Gateavisa?

Vi trenger flere som kan skrive artikler, fotografere, lage layout, slikke frimerker etc. Ikke nødvendig å være ekspert, sympati for avisa & arbeidslyst det viktigste. Ingen lønn! Skriv noen ord om du er interessert.

10 minutter galskap:

Nedenfor gjengir vi et utdrag av Hunter S. Thompsons bok "Fear and Loathing In Las Vegas". Innimellom alle slags varvittige innslag dreier den seg om en reportasjetur til Las Vegas for å dekke et billøp og en kongress for narkotikapoliti. Vi går inn i kongressdelen. Etter å ha raset rundt på diverse møter om "narkotikatruselen", med kroppen full av alle tenkelige rusmidler i enorme doser, vikler journalisten og hans advokat seg inn i en serie katastrofale møter med omverdenen. Med sprengte hjerner trekker de seg tilbake til et ramponert hotellværelse

*

Jeg lå tilbakelent på senga mi i Hotel Flamingo, og følte meg farlig ute av kontakt med omgivelsene. Noe ekkel kom til å hende, det var jeg sikker på. Rommet så ut som om det var åstedet for et eller annet katastrofalt zoologisk eksperiment med whiskey og gorillaer. Det kjempesvære speilet var splintra, men det hang fremdeles sammen - det bar preg av den kvelden sakfører en min gikk amok med kokosnøtt-hammeren og knuste det og alle lypærene.

Vi hadde skiftet ut lampene med en pakke røde og blå juletrelys fra Safeway, men vi ville ikke klare å erstatte speilet. Senga til sakføreren så ut som et utbrent rotteir. Øverste delen var utbrent, og resten var en eneste floke av ståltråd og forkulla stopp. Heldigvis hadde ikke værelsepikene kommet nær rommet siden den forferdelige konfrontasjonen på torsdag.

Jeg sov da piken kom inn den morgenen. Vi hadde glemt å henge opp "Ikke forstyr"-skiltet... så hun vandret inn i rommet og overrumplet sakføreren, som sto på kne, splitter naken i skapet og spøy i skoene sine.... han trodde han var på do, og så kikket han plutselig opp for å se ei dame med et Mickey Rooney-lignende fjes som stirret ned på ham, ute av stand til å snakke, skjellvende av frykt og forvirring.

"Hun holdt skurefilla som et økseskift", sa han seinere. "Så jeg løp eller krøyp på en måte ut av skapet, mens jeg ennå kasta opp, og slo henne midt på knærne... det var bare instinktmessig; jeg trodde hun skulle drepe meg... og så, da hun skreik, da la jeg isposen på munnen hennes."

Ja, jeg huska det skriket... en av de mest skremmende lyder jeg har hørt. Jeg våkna og så sakføreren rulle seg desperat på gulvet like ved senga mi sammen med noe som så ut til å være EI GAMMEL KONE. Rommet var fylt med kraftig elektronisk støy - fjernsynsapparatet freste på full guffe med snøvær. Jeg kunne knapt høre damas kvalte skrik mens hun prøvde å få isposen bort fra ansiktet... men hun var et lett bytte for sakførerenes nakne skrott, og han klarer endelig å klemme henne fast i et hjørne bak TVen, han klemte hendene sine rundt halsen hennes mens hun babla tynt: "Nei... nei... jeg er bare værelsespiken, jeg mente ikke..."

Jeg var ute av senga som et lyn, greip lommeboka og vifta med pressekortet til Politiets Venner foran fjeset hennes.

"Du er arrestert!" skreik jeg.

"Nei!" stønnet hun. "Jeg skulle bare vaske..."

Sakføreren min kom seg på beina og pustet tungt. "Hun må ha brukt en hemmelig nøkkel", sa han. Jeg pusset skoene mine i skapet og så henne liste seg inn - så jeg tok henne."

Han skalv, det dryppet oppkast av haka hans, og jeg kunne med et øyekast se at han forsto stundens alvor. Denne gangen hadde vår oppførsel gått langt utover det privates grenser. Her stirret vi, nakne, ned på ei forskremt gammel dame - en ansatt på hotellet - som lå utstrakt på gulvet i krampetrekninger av redsel og hysteri. Vi måtte ta oss av henne.

"Hva fikk deg til å gjøre det?", spurte jeg henne. "Hvem betalte deg?"

"Ingen," hylte hun. "Jeg er værelsespiken."

"Du lyver!" brølte sakføreren min. "Du så etter bevis!" Hvem lurte deg til dette-direktøren?"

"Jeg jobber på hotellet, sa hun. "Alt jeg gjør er å rydde opp på rommene".

Jeg snudde meg mot sakføreren min. "Dette betyr at de veit hva vi har", sa jeg. "Så sendte de denna stakkars kona hit opp for å stjele det".

"Nei!" skreik hun. "Jeg veit ikke hva dere snakker om!"

"Vås!" sa sakføreren. "Du er like mye inne i dette som de er;

"Hvem?"

"Stoffligaen", sa jeg. "Du veit da hva som foregår på dette hotellet. Hvorfor tror du vi er her?"

Hun stirra på oss og prøvde å snakke, men babla bare. "Jeg veit dere er fra politiet", sa hun tilslutt. "Men jeg trodde dere bare var her for kongressen. Jeg sverger. Jeg ville bare rydde på rommet deres. Jeg veit ikke noe om stoff!"

Sakføreren min lo. "Ånei, jenta mi. Ikke prøv å fortelle oss at du ikke har hørt om Grange Gorman."

"Nei", vrølte hun. "Nei! Jeg sverger at jeg ikke har hørt om stoffet."

Sakføreren tenkte et øyeblikk, bøyde han seg og hjalp dama på beina. "Kanskje hun sier sannheten", sa han til meg. "Kanskje hun ikke er med på det."

"Nei! Jeg sverger", hylte hun.

"Vel", sa jeg. "I så fall behøver vi kanskje ikke å låse henne inn... kanskje hun kan hjelpe."

"Ja!", sa hun ivrig. "Jeg vil hjelpe dere alt dere trenger: Jeg hater narkotika!"

"Det gjør vi også", sa jeg.

"Jeg syns vi skulle sette henne på lønnslista", sa sakføreren. "Ta og sjekk henne, så send henne en svær sum hver måned, avhengig av hva hun kommer med."

Fortsettelse side 13.

Motkulturell lefsebaking:

"GNORE"

"Gnore" er et alternativt tidsskrift for Grenland, og tar vel over etter "Pantha Rei" og "Sønder av Gnore". Inneholder stoff om ungdomsmiljøet i Grenland, bokanmeldelser, om seksualundervisninga i skolen, tegneserie, en (god) artikkel om motkultur og mye mer. Folk i området rundt Porsgrunn: Opp av ræva: Kontakt Tor Ursin, Hesteskoen 13, 3900 Porsgrunn.

"TUN"

"Tun" holder koken, ting blir skrevet i Bergen (og andre steder) og jeg sitter nå med siste nummer av - Tun altså - foran meg. Det inneholder tekster, dikt og tegninger av mange mennesker, noen for meg "kjente" navn, andre "ukjente". Mye bra. Neste nummer skal være viet folk som skribler i Bergen - det blir nr. 3/75. Tun koster det 15 kr i året (4 nr) å abonnere på, og adressa er Boks 87, 5014 Bergen U (Postgiro 37 344 80).

"PLOG-AVISA"

Flere Vestfolk folk polerer stemmebåndene og skrivemaskinene, inn av vinduet fløy for en stund siden første nummer av "plog-avisa", som er basert i Tønsberg-distriktet. Inneholder tekster, dikt, bokanmeldelse (Bringsværd), flipp og seriøse ting. Oktober-bokhandelen har stukket nesa si inn også: Plog kan nok bli et bra forum for motkulturen rundt Tønsberg, hvis de holder koken. Adresse: "Plog-avisa", Boks 111, Tolvsrød.

"DIKT&DATT"

Det har kommet nytt nr. av D&D, det sjunde i rekka, og det beste og fyldigste hittil. Folk har virkelig lagt vekt på lay-outen, og kommet bra fra det. Dikt og tekster av bl. a. Jón Sveinbjörn Jónsson (bra, satt som et skudd), Haakon Bull-Hansen (bra saker det òg, Olav Bøe, Arild Nyquist, og mange andre. Bokanmeldelser, artikkel og utdrag fra den

Kongsvinger-baserte antologien "Hvitveistida", om "Norsk Forfatterforlag?" etc. Har mye mer feeling enn det nå fastlåste og kjedelige Profil, selv om det står en annonse for Profil i bladet.

Dikt & Datt, Akersgt. 73A, Oslo L.

"MADORE"

Vi har mottatt et prøvenummer av et nytt SF-fanzine, "Madore". Fyren som lager det, lover mye bra stoff i kommende numre, selv om dette virker litt sub-stanslöst. Nå er ikke jeg SF-fan lenger, og har heldigvis aldri vært innom organisert fandom. Men for de som er det, er kanskje dette noe? Vel, neste nr. koster 6 kr. (60 - 80 ø, du får det fra Kjell Olav Aase, Ringveien 9, 4400 Flekkefjord. Postgirokonto 3 74 65 75.

GOD LAPSKAUS

Om du stikker innom en eller annen frihetlig bok-cafe er det store muligheter for at du vil få fingrene borti en gulbrun trykksak med det noe spesielle navn "Lapskaus". Ta den med deg hjem. Den er nemlig siste skudd fra Forlaget Frustras kulesprute, dessuten er den en meget bra diktsamling. Arnstein Bjørkly har engang for alle bevist hva vi alle har trodd, at han er en svært bra motkulturskribent.

Diktsamlinga åpner med diktet Østkant-romantique, som vel er det svakeste i hele samlinga. Jeg ser på det som et fjollete forsøk på å spille Rudolf Nilsen sånn reint stilistisk, og også i skildring. AB behersker ikke denne diktformen så godt som han behersker former som prosa og prosadikt. Heldigvis retter han det uheldige inntrykket

opp allerede med hans neste stykke "Forelesning", et stykke om fremmedgjorte mennesker i Blindernmiljø. Jævlig bra. Litt her, og i alle de andre dikta forstår en hva som er Bjørklys sterkeste side: Han karikerer forbrukersamfunnet uhyre godt, og det svir som faen hos de rette folka. Dette, og den puslespillteknikken han bruker i en del av arbeidene sine, tyder på vel utnyttet læretid hos Dusan Makavejev (uten at det nødvendigvis ligger noe galt i det). Det beste eksemplet på sånn konsument-satire, finner en i "Kokosbollediktet" og i det mye lengre "Feel'n' Free".

"Kikker'n" er undertegnades yndlingsarbeid i denne samlinga. Der benyttes en slags Science Fiction stil, samtidig som en velretta hets mot borgerpressa har sin

naturlige plass. ABs skildring av den fremmedgjorte politimannen er dritbra, og han har klart å fange inn hele atmosfæren på en fin måte (trur jeg, har aldri vært purk). Dessuten tas problemer som kvinne og barnefrigjøring opp på en følsom og god måte.

Alt i alt er "Lapskaus" ei fin diktsamling med dype understrømninger og mye godt i seg. Den beste som er utgitt på Frustra etter min mening. Slike bør vi få flere av. Konklusjon: HEIA ARNSTEIN!

-Cecilie Grimstad

"Lapskaus"

Arnstein Bjørkly.

Frustra Forlag. 44 sider. Kr 4,-

(Du kan få boka ved å sende kr. 4 i frimerker til Gateavisa, eller ved å abonnere: Se siste side.)

Boka "Women, Resistance, Revolution" av den engelske marxisten og feministen Sheila Rowbotham, som blei anmeldt i GA for et par år sia, har nå kommet på norsk. Fra enkeltstående kvinneforkjempere på 1700-tallet (utskjelt som "forvorpne fruentimere") og fram til nåtidens revolusjonære bevegelser prøver Rowbotham å lage et korrektiv til den revolusjonære historia, som er fortalt av menn. Som aktiv marxist har hun villet skrive om de som har ment at kvinnefrigjøring henger sammen med hele menneskehetens frigjøring og poengterer derfor forbindelsen mellom kvinnekamp og sosialisme - et perspektiv

FORVORPNE FRUENTIMMER

hun mener mange har mista i det siste. Hun understreker nødvendigheten av en sjølstendig kvinnebevegelse. Viktig er det at hun skriver om den revolusjonære feminismen, nå som AKP/Kvinnefronten kaller all feminisme borgerlig.

Et av kapitlene handler om Sovjet. Etter revolusjonen blei det gjennomført likestilling mellom kone/mann og ektefødte/ikkeektefødte barn. Skilsmisse var en formalitet, og det var omfattende eksperimenteringer med samlivsformer og seksualitet. Under Stalin gikk det tilbake: kvinnebevegelsen blei nedlagt, familien fikk offentlig oppreisning, fri abort avskaffa. Sex uten forplantning blei kalt småborgerlig.

"Som Reich påpeker, kunne de nye familiene lett falle tilbake til de gamle verdiene, både pga de materielle vanskelighetene og fordi det ikke fantes noen teori om den faktiske mekanismen som knyttet økonomisk og sosial omveltning til seksuell frigjøring."

Dette er etter mi mening et viktig poeng og et sterkt antistalinistisk trekk ved boka, som lesere/anmeldere har en tendens til å overse. Rowbotham avviser ikke at tradisjonene og den nye statens problemer vanskeliggjorde samlivsekspementene, men viser at mye av vanskelighetene skyldtes en manglende teori om privatlivet og seksualiteten; sånne spørsmål blei ansett som mindre vesentlige. Og da tilbakeskrittene kom, så man "familien

som den seirende sosialismens hellige kjerne" (Trotskij). Man innrømme ikke at det var et tilbakeskritt, men framstilte den nye familie- og samlivspolitikken som ønskverdig sosialistisk moral.

Ved sida av det viktige korrektivet til mennenes historie, er understrekinga av mangelen på en alternativ teori om samlivsproblemer, som også preger store deler av venstresida i Norge, noe av det viktigste ved Sheila Rowbothams bok.

"Kvinner, Motstand, Revolusjon" Gyldendal 1975. Kr 49, 50

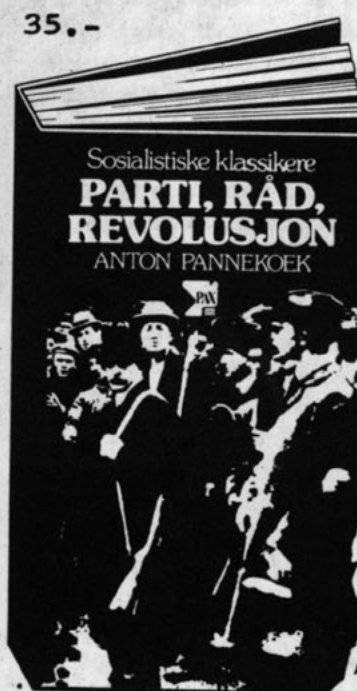
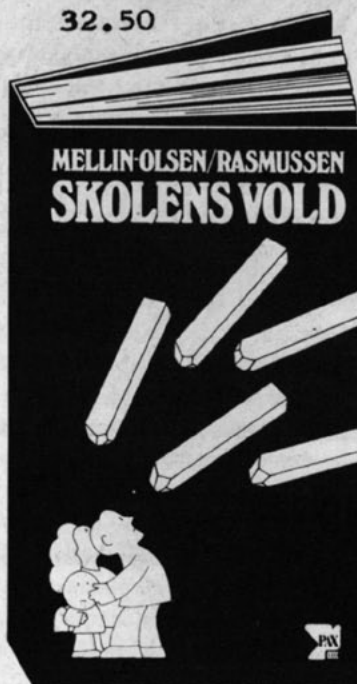
Sosialistiske klassikere HALVDAN KOHT

Historia om klassekampen i Noreg er fram til 18. hundreåret det same som historia om norsk bondereising. I **Norsk Bondereising** syner Koth utviklinga frå dei eldste bondeopprøra fram til Ueland og Jaabek sin bondepolitikk. Kr. 40,-

32.50

35.-

PAX FORLAG

For noen er paxbøker farlige - men for de fleste gir de viktig informasjon. Gå i bokhandelen, kjøp pax-bøker - støtt PAX!

NYE UTGIVELSER

Terje Nordberg
Robert Crumb
Gilbert Shelton

Klaus og Ottar
Mr. Natural...
Frik-bredrene.

FU TURUM forlag lever-vi går inn i sommeren med 4 utgivelser, en av dem holder du i hånda. Ellers kommer 40 sider Feite Freddy med han sjøl i 3 historier, Mr. Natural i gurukrig og flere gode Norberg/Iversen serier. Nytt Fridikt kommer også-36 sider-sprengende ord- frie former -en ypperlig blanding. Begge koster kr. 4. Abonentene får dem tilsendt i posten. Andre kan sende beløpet i frimerker. Vi trenger folk som er villig til å spre disse ypperste motkulturelle publikasjoner. Du får ei krone i provisjon pr. nr. du selger. Skriv hit med en gang. Vårt siste prosjekt er en alt-

ernativ turistguide på engelsk. Som tar for seg Oslo fra undersida. Vi må ha folk til å spre den, tror du, du kan så kontakt oss. Vil du ha en sjøl, så send porto.

Til slutt Gatevisa trenger alltid flere folk, så har du lyst-kom innom eller benytt deg av post-vesenet ■

Fri Dikt

nr.3
4 kr.

NESTE NUMMER:

KJØNNSKAMP
MANN OG KVINNE ROLLER
HOMOFILI
FAMILIEN -KOLLEKTIVET
SEKSUELL UNDER TRYKKING

Dette var et forsøk på å innringe et tema, neste Gateavis blir nemmelig et tema nr., og tema ligger innen floksene over. Vi vil gjerne ha ideer og bidrag fra deg - ta gjerne utgangspunkt i din egen livserfaring og ditt eget miljø, men vær så snill og ikke dyng oss ned med fraser og uvesentlig detaljer. Skriv til oss før første august dette år ■

et nytt

fellesskap

oppstår ikke automatisk. Vi må arbeide på mange plan, oppgi mange illusjoner og drømmer. VANNBÆREREN er et redskap i denne prosessen, et redskap som leserne er med på å forme etter sine behov. Foreløpig er ca. halveplassen i hvert nr. viet et hovedtema, mens noveller, dikt, tegneserier og andre temaer fyller den siste halvdelen.

Men intet er fastlagt for evigheten. Neste tema som skal behandles er ÅND og MATERIE, om kosmisk bevissthet, religiøs undertrykking, kjetterbål, meditasjon etc. (nr. 6)

Enkeltnr. koster kr 10. Ca 76 sider. Abonnement: Kr 50 for 6 numre. Postgiro 3 73 75 82. VANNBÆREREN boks 13, 9155 Karlsøy.

ONKEL POLTI & GATESALGET

Motkulturelle og frihetlige publikasjoner går muligens harde tider i møte. Lørdag for tre uker siden slo purken til mot gatesalget på Karl Johan, som er et viktig marked for undergrunden. Folkeblad-selgere ble dratt til Victoria Terrasse, samtidig som stand-tillatelses gyldigheten blei dratt i tvil. Dikt& Datt fikk inndratt over 100 eks, av siste nr., men disse er nå levert tilbake.

Egentlig er gatesalg forbudt, men purken har ikke brydd seg så mye til nå. Vi og mange andre har solgt bladfilla vår uten problemer. Så hvorfor denne bryske reaksjonen nå?

Først har vi den heltmodige kampen som vår staute politietat førte for å holde bykjernen (bl. a. Slottsparken) rein for avvikererlementer og deres gjøremål. Dollarturistene må for all del ikke få magebesvær; Dessuten er det ingen tvil om at den frihetlige venstresida har fått øket oppmerksomhet av pinken etter en del ulovlige aksjoner idet siste. Vi er ikke så pene og pyntlige som folkets tjenere....

Men i disse tider da Schibsted-konsernet prøver å finne likheter mellom facister og revolusjonære, må vi samarbeide med alle progressive som har interesse av gate-

salg. Og hva er en lov forresten? Ikke noe rettferdig moralbud, men den herskende klassens skjold. SJØLSAGT vil Gatevisa fortsette å selge på gata. PS. har noen sett at Jesus-freaks er blitt arrestert?.. Vi tviler...

TVERS IGJENNOM LOV
TIL SEIER.

AB

folkebladet

Følg med i avisa til Føderasjonen av frihetlige sosialister og anarkister. ABONNER! Kr. 26 for 13 nr. Send penga til postgirokonto 21 04 31, Folkebladet, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

BESTILL FRA GATEAVISA:

Send bestillinger fra lista under til: Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Du betaler i postoppkrav når sendingen kommer. Porto kommer i tillegg.

ROCK-TEXTER

Disse heftene inneholder stort sett alle kjente innspillinger med artistene. (Ikke gitarbesifring).

Bob Dylan:	kr. 20,-
Rolling Stones:	kr. 17,-
Beatles:	kr. 17,-
Crosby, Stills, Nash, Young (også solo-LPer):	kr. 14,-
Van Morrison:	kr. 12,-
Pink Floyd:	kr. 10,-
Janis Joplin:	kr. 8,-
Jimi Hendrix:	kr. 10,-
Léonard Cohen:	kr. 9,-
Lou Reed:	kr. 9,-
The Band:	kr. 10,-
Led Zeppelin	Kr. 10,-

ALTERNATIVE TEGNESERIER

Tegneserier er ikke bare Donald og Stomperud! I de siste åra er det dukket opp en flora av undergrunnstegneserier, ikke beregnet på mindreårige. "Sykelige", "moralisk nedbrytende" og "venstrevridde" sier noen. Vi ser heller på dem dels som utflippa humor, dels som sunne oppgjør med etablerte ideer i samfunnet. Temaene varierer fra erotikk og rusmidler til politivold og økokrise.

Vi kan ikke gå god for alle de ville påfunnene til tegnerne, men vi gjerne la flere få del i deres særegne verden.

Vi kan tilby det meste som er lagd av norske alternative tegne-

serier, og et utvalg blant det bedre av flere hundre amerikanske hefter. Du kan bestille enkelthefter, eller "Tilvenningspakken".

NORSKE TEGNESERIER:

Feite Freddy 5 (Terje Nordberg + noe Crumb/Shelton)	4,-
Feite Freddy 4 ("Kong Lov" av Thor Sivertsen + Crumb)	2,-
Fetter Pran (Terje Nordberg)	5,-
En Fågel er Loss (Nordberg og Inge Iversen.)	5,-
Instant Karma (Arne Isachsen)	3,50
EEC, veien til Brüssel (A. Isachsen)	1,-

AMERIKANSKE: KR. 5,- PR. STK:

Gilbert Shelton:
Freak Brothers 1
Freak Brothers 2
Freak Brothers 3

Robert Crumb:
Zap 0
Zap 1
Mr. Natural 1
Despair
Black and White
Dirty Laundry
People's Comix

Crumb & andre tegnere:

Zap 2	Med serier av
Zap 3	Shelton, Crumb,
Zap 4	Griffin, Moscoso
Zap 5	Clay Wilson,
Zap 6	Williams o. a.
Zap 7	

Funny Animals (Crumb, Griffin etc)

Tales From the Tube. (Griffin, Williams, Crumb)

Diverse tegnere:

New Adventures of Jesus (Sturgeon)
Jesus joins the Academic Community
All Duck Funnies (Kinney, Sonntag etc.)
Inner City Romance (Colwell)
Radical Rock (Colwell)
Girlfight 2 (Trina)
Harold Hedd 2 (Rand Holmes)
Armageddon 3 (Barney Steel)
Slow Death 2 (Corben, Jaxon, Orborne)
Anomaly 4 (Corben, Kline, Strnad)
Brain Fantasy (Todd, Smith, Becker)
Fantagor 3 (Corben) Farger.

TILVENNINGSPAKKEN:

Som de haier vier, gjør vi alt for å lokke nye uskyldige sjeler inn i undergrunnstegneseriens sykelige verden. Her har vi laget et utvalg, som gir "nykommere"

et innblikk i forskjellige tegnere og "stilarter". For kr. 40 får du disse 8 heftene: Instant Karma, Fetter Pran, Freak Brothers 1, Zap 0, Zap 2, New Adventures of Jesus, Despair og Slow Death. Bestill "Tilvenningspakken" idag!

"ARTSY FARTSY FUNNIES"

En 80 siders engelsk bok om undergrunnstegneseriens historie. Med biografier av tegnerne. Kr. 17,-

OPPGAVERDE LIK

Det er mulig å kjøpe gamle numre av Gateavisa, enkeltvis eller i en pakke med alle som ikke er ut-solgt: 11 numre fra 1971 til '75. Du får dem for bare kr. 18. (normalpris kr 25). Innholdet: se nedenfor.

GAMLE NUMRE ENKELTVIS:

Kr. 2 pr stk, unntatt 3/74, 1/75 og 2/75 som koster kr. 3,-

6/71: Lennon-intervju, kristendom & anarkisme, søstersolidaritert etc.

4/72: 5 sider tegneserier (Crumb, Frik-brødre) FNs miljøvernkonf. Silence Records.

1/73: Dylan-biografi del 1, Europeisk okkultisme del 1, rusdebatt, norsk alternativ-presse, The Greening of America.

2/73: Dylan-biografi 2. og siste del. Okkultisme 2. del, Jesus-hets, Bratteli-hets, Nixon Visions. Murray Bookchin.

4/73: Hermann Hesse, Wilhelm Reich, okkultisme del 3, Prudence-intervju.

5/73: Fredrikstad for fugler og/eller menn-esker? Hawkwind-intervju, The Book of Grass, Okkultisme 4 og siste del.

1/74: Piratradio, motkulturens oppgaver, om undergrunnstegneserier, Bookchin om by-politikk, Zappa-intervju, science-fiction.

2/74: Bilen ut av sentrum, Speed Kills: Tips for Interrail-farere, "Robban" Broberg.

3/74: H. Marcuse om feministisk sosialisme, Tønsberg Alternative Teater, Kebnekaise, Carlos Castaneda, "Motklang"-omtale.

1/75: Dorull mot kongen, kollektiver, Folque, Grateful Dead, bokcafeer, seksualopplysning, kvinnemakt i Afrika, 4 tegneserier.

2/75: Dusan Makavejev-intervju om Sweet Movie mm., Jefferson Starship, Josef Stalin & Donald Duck, "Finn din Skuff".

ABONNEMENT

Se siste side i bladet for detaljer. Abonnement på 25 eller 50 kr. tegned ved innbetaling på postgiro, eller det kan bestilles sammen med trykksaker på denne lista, og betales i postoppkravet. Oppgi valg av gratis trykksaker ved 25 kr. abonn.

GATEAVISA

Kjøp tidligere nummere
på www.Gateavisa.no

Retur til Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

Gateavisa nr 3 1975 blei lagd av Geir Aas, Arnstein Bjørkly (ansvarlig), Stein Fossli, Claus-Inge Gunnarsen, Rune Hagen, Ragnar Myklebust, Line Valen og Arne Øgaard. Takk til Jon etc. Utgitt av Futurum Forlag, Hjelmsgate 3, Oslo 3. Medlem av Alternative Press Syndicate. Trykk: A/S Alltrykk. Opplag: 4500.

ABONNER PÅ GATEAVISA

Ga avisa mersmak? Som abonnent er du sikra ferske aviser i framtida. Løssalget skjer stort sett av gateselgere, og du kan ikke regne med å støte på en.

Abonnement koster 25 eller 50 kroner. Du får tilsendt aviser portofritt til penga er brukt opp, i tillegg får du poesiheftet Fridikt og det alternative tegneserieheftet Feite Freddy. Disse kommer ut noe sjeldnere. Vi gir melding når abonnementet er slutt.

gratis lesestoff!

I tillegg får du ved å tegne abonnement nå, GRATIS lesestoff:

25 kr gir deg valget mellom -

4 gamle nr av Gateavisa, nr 1/73, 2/73, 4/73 og 1/75. 80 sider i alt, om innholdet se side 31.

eller

Arnstein Bjørklys debut-bok LAPSKAUS, nettopp utgitt av motkulturforlaget Frustra. Se omtaler side 12 og 28. Arnstein er ellers en flittig bidragsyter i Gateavisa.

50 kr gir deg både 4 gamle nr og
LAPSKAUS.

Send pengene til postgirokonto 2 23 03 32, Gateavisa, Hjelmsgt 3, Oslo 3.

Bruk postgiroblanketten som (trolig) er lagt inn i bladet, eller fyll ut en på postkontoret. Ved 25 kr abonnement: Skriv hvilket av

tilbudene du vil ha.

STØTT GATEAVISA
& GJØR EN GOD HANDEL.

ABONNER...

LAPSKAUS

tilbudspris 4,00

ARNSTEIN BJØRKLY

FLERE GATEAVIS-SELGERE TRENGS!

Vi er ikke interessert i å la Narvesen tjene penger på Gateavisa. Avisas eksistens avhenger derfor ikke minst av de som går rundt og selger den. Størstedelen av opplaget spres av selgere på over 50 steder i landet, men ennå kan dekningen bli mye bedre.

Liker du Gateavisa? Burde flere mennesker lese den? Er svaret ja, hvorfor ikke være med på å spre den i ditt lokalmiljø: byen, bygda, skolen, arbeidsplassen eller kaseren.

Av prisen på 3 kr. kan selgeren beholde 75 øre. (25 %). Avisene betales når de er solgt, og usolgte

kan returneres.

Det varierer sterkt hvor mange eksemplarer folk selger rundt om, fra 10 til 200, 25-50 er ganske vanlig.

Send bestilling på aviser til Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3. Avisene kommer i posten etter noen dager.

Eller kom oppom kontoret vårt og hent aviser. Hjelmsgt. er en sidegt. til Bogstadvn. et stykke nedenfor Majorstua. Kom i tida 17-19 mand.-fred., lørdag ca 13-15.

Slå et slag for motkulturen:
BLI GATEAVIS-SELGER!

